

VIII. Kutlu Adalı Basın Ödülleri Sahiplerini Buldu

BASIN-SEN'in her yıl geleneksel olarak düzenlediği "Kutlu Adalı Basın Ödülleri" bu yıl 10 Aralık Cumartesi günü Atatürk Kültür Merkezi'nde düzenlenen bir etkinlikle bu yılki sahiplerine verildi. Bu yılki ödül sahipleri Kıbrıslı iki yönetmen Derviş Zaim ve Panicos Chrysanthou oldu. Haberi ve Derviş Zaim-Panicos Chrysanthou ile yapılan röportaj Sayfa 5'te

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

16 Aralık Cuma 2005, Yıl 9, Sayı:182 Fiyatı:750,000 TL. -75 Ykr. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ!**
**ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

ÇÖZÜM MÜ DEDİNİZ?!

**BURJUVA HUKUKTA ÇÖZÜM
ÖNERİLERİ TÜKENMEZ!**

**BURJUVAZİ, KIBRIS SORUNUNU
ÇÖZEMEDİĞİ GİBİ, MAL-MÜLK
SORUNUNU DA ÇÖZEMEZ!**

**BURJUVA HUKUKU ÇERÇEVESİNDE
MAL-MÜLK SORUNUNU ÇÖZMEK
DEMEK, BİR TARAFIN KENDİ
ÇIKARLARI DOĞRULTUSUNDAKİ BİR
ÇÖZÜMÜ, DİĞER TARAFA DAYATMASI
DEMEKTİR!**

**BURJUVA ÇERÇEVEDA, HER KARIŞ
TOPRAK, GÜÇ DENGELERİNE GÖRE
AYARLANIR, BUNUN EN BARİZ
ÖRNEĞİ DE LOKMACI BARİKATI
KONUSUNDA YAŞANANLARDIR!**

**KIBRISLI RUM GÖÇMENLERİN, MÜLK
HAKLARINI GERİ VERİR GÖRÜNMEK,
SADECE AB, BM, AHİM VE TC'İN
İŞLERİNİ KOLAYLAŞTIRMAK AMACINA
YÖNELİKTİR!**

**BU GELİŞMELER, KBRIS
CUMHURİYETİ'NİN VE KUZEY
KIBRIS'IN MAL-MÜLK SORUNUNU,
KIBRIS SORUNUNA ENDEKSLEYEREK,
SÜRÜNCEMEDE BIRAKMAK DEMEKTİR!**

**SORUNU ÇÖZMEK İSTEYENLER KSG VE
KSP'NİN ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK
CEPHE HÜKÜMETİ PROGRAMINI
HAYATA GEÇİRMEK İÇİN İŞBAŞI
YAPMAK ZORUNDADIRLAR!**

**KIBRIS SORUNUNUN VE MAL-MÜLK SORUNUNUN ÇÖZÜMÜ İÇİN,
ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ PROGRAMI!**

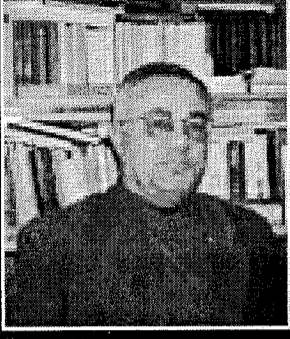
**KSP Gençlik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist Gençlik"
Eki Gazetenizin
Ortasındadır.**

Neler Oluyor Neler	Sayfa 3'te
Londra Mektubu	
Elif KARA	Sayfa 4'te
Parka	
Ziya ÇELİK	Sayfa 7'de
Görüş	
Ali YALÇINAY	Sayfa 9'da
Kavgamız	
Yusuf ALKİM	Sayfa 11'de

**OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...**

Haftanın Laf Ebeliği...

"DAHA NE KADAR?"

Bütün bunlar, Kıbrıslı Türklere neden yapılıyor?

Kıbrıs sorununu, bu aşamaya taşıyan onlar mı?

1963'ten beri itilip-kakılan onlar değil mi? 1963'ten beri yasal geçerliliği olan bir devletin güvencesi olmadan yaşamaya devam eden onlar değil mi?

Eğer ortada "hukuksuzluk" varsa; bu, Kıbrıslı Türklere yapılanlardır.

Öyle anlaşılıyor ki, bu hukuksuzluğu aşmanın yolunu bulması gereken de yine Kıbrıslı Türklere. Köşeye sıkıştırılmış yırtıcı hayvanlar gibi, pençelerini ortaya çıkarıp karşılıklarına geleni tırmalamaya kalkarsa kimse şaşmamalıdır."

KSG'nin Yorumu: Sıze bu satırlar kime ait? Bu satırlar YeniDÜZEN'in en önemli kalemlerinden, dahası CTP'nin önemli siyasi kişiliklerinden Hasan Erçakıca'ya ait. 9 Aralık Pazar günü köşe yazısını bu satırlarla bitirmiş Sn. Erçakıca ve Kıbrıs'ta yükseltilmeye çalışılan şovenizme büyük bir katkı daha yaptı! Demek böyle çözecek Sn. Erçakıca ve Partisi CTP Kıbrıs sorununu, "Çözüm Hükümet"ydi ya DP ile kurdukları hükümet!

"Pençelerini ortaya çıkarıp karşılıklarına geleni tırmalayarak" mı gelecek çözüm adımıza! Yoksa emperyalistlerin ve onların yerli uşaklarının pençelerini söküp, onları kafese kapatınca mı! Bizce ikincisi, sıze?!

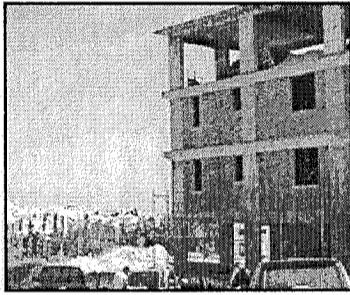
Mal Mülk Yasası Kime Yarar?!

Mal mülk konusunda başlatılan tartışmalar her geçen gün daha da ilginç bir hal alıyor.

Mal-Mülk Yasa tasarısı ile başlatılan tartışmaların temelinde, artık herkesin bildiği Loizodu davası ile, "uluslararası hukuk" bağlamında zor durumda kalan Türkiye Cumhuriyeti'nin, ülkemizin kuzey yarısını fiili işgali altında tutuyor oluşundan kaynaklanan sorunlardan kurtarılarak rahatlatılması bulunuyor.

Hatırlanacağı üzere, 2003 Kasım ayında Annan Planı olarak ortaya çıkan BM "çözüm planı" ve sonrasında 2004 Nisan Referandumu'na kadar uzanan süreç öncesi, TC "uluslararası hukuk" nezdinde işgalci olarak nitelenmekteydi. Loizodu davası ile ağır bir tazminat ödemek durumunda kalan TC, bu davanın aynı durumdaki diğer Kıbrıslı Rum göçmenlerin davalarına örnek teşkil etmesi sonucunda, on milyarlarca dolar tazminat ödemek zorunda kalacaktı.

Ne var ki, Annan Planı, Kıbrıs sorununa çözüm getirmese de, TC'nin yardımına adeta bir can simiti gibi yetişti ve TC üzerindeki tüm ithamlar tek tek kaldırılarak, TC'nin AB üyeliği önündeki engeller temizleme yönüne gidildi. Bu gelişmeler dünya emperyalizminin, başta ABD ve İngiltere olmak üzere, Türkiye'ye ilerisi için biçtiği misyon çerçevesinde ortaya çıktı. Hem de emperyalizmin dilinden düşürmediği ve bizde de bir çok kesimin hayranı olduğu "uluslararası hukuk" ayaklar altına

alınarak ve gerektiği zaman hukuğun guguk olabileceği herkese gösterilerek.

Bugün gelinen noktada ise, 'uluslararası hukuk'a bağlı olarak, TC önündeki en yakıcı sorun olan, Loizodu'ya ödenen tazminat sonrasında, Girne'deki mülkiyetinin kullanımının da geri verilmesi gerekliliğidir. Bu sadece Loizodu ile de sınırlı değildir. Bu süreç başlaması durumunda, 74'te Türkiye tarafından gasbedilen Kıbrıslı Rumların tüm mülkiyetlerinin iadesi söz konusu olabilecektir.

Bu tehlikeyi gören dünya egemenleri ve tabii ki Türkiye egemenleri, bu tehlikeyi ortadan kaldırmak için, Kıbrıs'taki yeni gözdeleleri CTP-DP hükümetini harekete geçirmekte gecikmediler. 'Uluslararası hukuk'un gerektiğinde canına okunabileceği bir kez daha belgelenmeye başladı.

Bu bağlamda harekete geçirilen bir diğer kurum ise Kıbrıslı Türk İnsan Hakları Vakfı. Vakfın başkanlığını yapan Emine Erk yaptığı açıklamada, bu yasa ile Kıbrıslı Rumlara mülkiyetlerinin bugün iade edilmesinin söz konusu olmadığını ve iadelerin bulunacak bir çözüm sonrasında gerçekleşeceğini belirtti. Yani amaç sorunu çözmek değil, Türkiye'yi

rahatlatmaktır.

Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat da yaptığı bir açıklamada bunu açık bir dille vurguladı ve açıklamasında, amaçlananın Türkiye'nin üzerindeki baskıların ortadan kaldırılması ve Türkiye'nin rahatlatılması olduğunu belirtti. Talat bir diğer açıklamasında ise Kıbrıslı Türkleri AHİM'de Kıbrıs Cumhuriyeti aleyhinde dava açmaya çağırdı. Yani Kıbrıslı Rumların hakları çiğnenerek canına okunan 'uluslararası hukuk' bu kez Kıbrıslı Türklerin haklarını elde etmeleri için, daha doğrusu Kıbrıslı Rumları köşeye sıkıştırmaları için devreye konulmaya çalışılıyor.

Kıbrıs sorununa çözüm mü dediniz!

Ona ne gerek var ki! Varsın bir elli sene de böyle geçsin! Ülkemiz Talat'ın dediği gibi "fırsatlar ülkesi" olduktan sonra kimin umurunda ki çözüm!

Nasılsa topluma dağıtılan menfaatler bugün için toplumu uyutmaya yetiyor! Yarın mı?!

Yarının nasıl olacağı bu ülkenin sosyalistlerine, yani bizlere bağlıdır. Topluma dağıtılacak menfaatler suyunu çektiğinde ve toplum bir kez daha ayağa kalktığında bu kez doğru hedefe, ülkenin emperyalist boyunduruktan kurtarmaya sevk etmek için hazırlanmalıyız. Yoksa kimin umurunda Türkiye'nin rahatlatılıp rahatlatılmayacağı, bu ülkenin emekçileri, demokratları rahatlatılmadıktan sonra...

YUNANİSTAN DIŞİŞLERİ BAKANI

Yunanistan Dışişleri Bakanı Petros Molyviatis, "Annan Planı'yla ilgili PASOK baskıları kabul edilse o zaman Kıbrıs'ın AB üyeliğinden elde edilecek yararlar ortadan kalkacaktı" dedi.... "Annan Planı'na Rumlar da evet demiş olsaydı bu büyük başarının elden gideceğini, çünkü Avrupa Birliği'nde bugünkü Kıbrıs Cumhuriyeti değil de başka bir Kıbrıs, Annan Planı'nın Kıbrıs'ı olacağını ve bunun aynı şey olmadığını" vurguladı.

"Yunan Hükümeti bugün Kıbrıs sorununun çözümünü elde etmek için Kıbrıs hükümetiyle yakın işbirliğini sürdürmektedir", dedi. YeniDÜZEN'en

Hadi bakalım hadi bakalım. Yunan bakanı büyük başarı elde etmiş. Apo'yu onun için mi teslim ettiniz Türkiye'ye!

Boyun kadar konuş Allah'ın cücesi! TC hop dese al sana APO diyen sizsiniz. AB sizin ne işinize yarayacak Kıbrıs konusunda? İngiliz de halledecek mi sizin için? Palavracı Kazım. KC ile karşılıklı olarak vatandaşlarını kandırma, ağızlarına bir parmak bal çalma diplomasisi uyguluyorlar. Ve devam etmiş bay Dışişleri Bakanı:

"Son haftalarda Türkiye'yle ilgili tüm meselelerimizin Avrupa-Türkiye meselelerine dönüştürülmesini başardık. Tüm meselelerimiz derken, tüm sorunlarımızı kastediyorum. Bunlar arasında azınlıklar, patrikhane, Tenedos (Bozcaada) İmros (Gökçeada), Halkis

(Heybeliada), Ruhban Okulu, mülkler, azınlık kuruluşları ve bilinen diğer konular da var. Bunları sadece Türkiye'nin AB'a karşı yükümlülükleri haline getirmedik; Türkiye'nin AB gidişatında incelenecek kriterler haline de getirdik. Bu nedenle Türkiye'nin AB perspektifini destekliyoruz." (tak) YeniDÜZEN'den.

Bu da TC tarafına destek atışı. Karşılıklı olarak Türk ve Rum milliyetçiliğini yayacaklar böyle taktiklerle. Sonunda? Sonunda işleri savaşa vardırırlarsa vardırırlar. O zaman da Yunanistan ardında AB'yi biraz zor bulacaktır. Ama bu arada Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs'ta savaşın zararları vatandaşın sırtına binecektir.

Bu işler Yunan, TC, KKTC, KC dışişlerine bırakılırsa sonumuz pek hayırlı olmayacaktır! Bunların dünyasında işbirliği, kardeşçe yaşam diye bir şey yoktur, ve tüm dünya da dini farklılıklar, milli farklılıklar ve çatışmalar körüklenmektedir.

Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs halklarını uyarıyoruz!

Bunların varacağı yer gerici savaştır!

Gerici savaşa karşı hazırlıksızlık yakalananların sonu hayırlı olmayacaktır!

Neler Oluyor Neler...

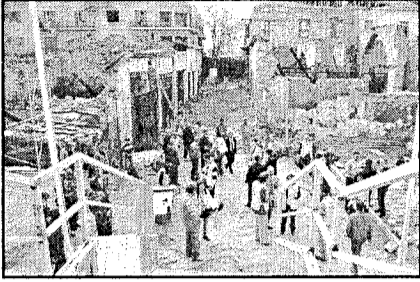
ÖZÜRLÜLER İÇİN

Lokmacı barikatında herkes köprüden geçecekmiş, ama özürülüler için yol seviyesinde geçiş olacakmış!

Herhalde bu fikir özürülülerini de kapsayacaktır!

Şu bizim Rum-Türk burjuvalar ve de onların kuyrukları da az

değil hani! Kendileri yol seviyesinde geçecek, vatandaş tırmansın köprüye!

LONDRA'DA TÜRK DİLİ OKULLARI

Eğitim ve Kültür Bakanı Canan Öztoprak ve İlk Öğretim Dairesi Müdürü Hatice Düzgün, Londra'daki Türk Dili Okullarını ziyaret ediyorlarmış!

Bu zahmete katlandığına göre Bakan'ımız ve de Müdüre'miz, bir de bu okulların Londra'daki Kıbrıslı Türk çocukların Londra'daki eğitimde daha başarılı olmalarını sağlamak için ne yapabileceğini ele alsalardı. Çocukların Londra'daki eğitim sistemindeki durumu içler acısı da!

Pardon. Bu okullar "Türk dili ve kültürü" üzerine eğitim veriyorlar değil mi! Çocuklar "Türk dil ve kültürünü" öğretilirler de eğitim sisteminde de en altlarda kalıp İngiliz'e güzel ve ucuz işçi olarak yaşamlarını sürdürsünler. Türk dilini ve kültürünü bilen ucuz işçi!

Bu arada şu meşhur Türk kültürü neyin nesidir? Bakanımızdan cevap bekleriz! Bir de Kıbrıslı Türklerin Türkçelerinin bazı özellikleri olması gerekir. Bunlar öğretiliyor mu bu okullarda Türk dili öğretilirken? Yoksa Türkiye Türkçe'sinin tek Türkçe türü olduğu konusunda Bakan ve Müdiremiz de hemfikirler mi?

Nasıl zenginleşecek ulusların kültürleri Anglo-Amerikan kozmopolitik burjuva kültürüyle ve de sağda solda kalmış küçük ulusların dil özellikleri ve kültürel özellikleri yok edilerek?...

Haçana bir!

HOŞ OLMAYACAK KAPANMA

'Papadopulos, Rum tarafının Kıbrıs'ta çözümünü herkesten çok arzu eden taraf olduğunu ileri sürerek, ancak Kıbrıs konusunun hoş olmayacak bir şekilde kapanmasına neden olacak ve adanın çıkarlarını tehlikeye atacak bir çözüme katkı

koymada asla istekli olmadığını söyledi. Papadopulos "teorik ve yazılı olarak ülkemizi birleştirir görünümünde olan ancak gerçek ve

pratikte, bölgede, ekonomide, kararlarda ve topluma ayrılcılığı taşıyacak bir uygulamayı imzalama

arzusu içerisinde değiliz" dedi. YeniDÜZEN'den!

Bu hoş olmayacak kapanma neyin nesidir?

Biraz düşünelim?

Tüm zaaflarıyla da olsa üniter olan KC,

Annan Planı üzerinden resmen federasyonlaşsadaydı, bu federasyon her ne kadar bölünmeye karşı çıksa bile, ve yine ileride bir anlaşmazlık ortaya çıktığında, yeni bir işgal zorunlu hale geldiğinde, az biraz da olsa kesin bir bölünme aracı olarak kullanılabilir mi? Ve de Kıbrıs sorunundaki kesin kapanmayı böyle bir gelişme oluşturabilir mi? Papadopulos'un derdi bu olabilir mi?

Mümkün. İyi güzel de 1960 dururken, yani Kıbrıslı Türklerin eşitliği dururken, bir de üstüne üstlük daha sonraki BM kararlarında var olan iki toplumlu federasyon kararları dururken, bu burjuva-emperyalist dünyada, yine bu burjuva-emperyalist güçlere yamanarak nasıl çözecekmiş Papadopulos bu sorunu?

Tek yol vardır, o da Kıbrıs'taki emperyalist dünya zincirini kırmaktır! Papadopulos'un da öyle bir yaklaşım ortaya koyması imkansızdır! Burjuvadır da!...

Bunun peşinden Alman konsolosunun fıkrası iyi gider. Papadopulos da okusun!

KIBRIS SORUNUNU (BURJUVA-EMPERYALİST) CİN BİLE ÇÖZEMEZ

Almanya'nın Ankara Büyükelçisi Wolf Rurthart Born, Kıbrıs sorununun çözümündeki zorluğu anlatırken "şişeden çıkan cin fıkrası" örneğini verdi.

DYP Ankara İl Başkanlığı'nın düzenlediği konferansta konuşan

Born, kendisinin ve ülkesinin

Türkiye'nin dostu olduğunu belirtti.

Born, DYP Genel Başkanı Mehmet

Ağar'ın da

dinlediği

konferansta,

müzakere sürecinde sıkıntılı anlar olabileceği uyarısında bulundu.

"Kızdığımız, sinirlendiğiniz zamanlar

olacak. Biraz kızmak tansiyonu hoplatır ama

sağlığa da iyi gelir" diyen Born, Kıbrıs

sorunuyla ilgili şu fıkrayı anlattı:

"Eski dostum Ağar'a

uyarlayarak bir hikaye

anlatacağım. Ağar kumsalda yürürken bir şişe buldu. Şişenin içinden çıkan cin 'Beni kurtardın, ne istersin' diye sordu. Ağar da 'Türkiye'den Rusya'ya Karadeniz üzerinden 6 şeritli otoban istiyorum' dedi. Cin, 'Bu çok zor, başka birşey iste' deyince, Ağar da 'O zaman Kıbrıs sorununu çöz' dedi.

Cin bunun üzerine 'O zaman ben otobanı yapayım' yanıtını verdi."

TEK YOL DEVRİM!

İşte 'eski dostu' Ağar'a konuşan Alman büyükelçinin açıkça ilan ettiği ve yıllardan beri gazetemizin ilan ettiği olgu budur. Burjuva-emperyalist güçler bu sorunu çözemeler. Bu sorunu çözmek Kıbrıs'ın komünistlerine, işçilerine, bir bütün olarak emekçi-devrimci halkına kalmıştır. Bu sorunu ya biz çözeriz ya da bu sorun çözülmez!

Kıbrıs'ın burjuva kuyrukçusu gevezeleri de akıllansınlar artık. Bu işin en kısa, ve de tek çözüm yolu burjuvaların ardında gevezelik yapmak değil, burjuvaların iktidarına son verecek olan devrim için hazırlanmaktır.

FAYDALI FAYDALI TEMASLARDA BULUNMUŞ

Demokrat Parti Gazimağusa milletvekili Hatice Faydalı, Mülkiyet Yasa Tasarısı konusunda Cumhuriyet Halk Partisi, Adalet ve Kalkınma Partisi ve Türkiye Dışişleri Bakanlığı temsilcileri ile Ankara'da temaslarda bulunmuş.

Faydalı'nın temaslari faydalı olmuş!

Hiç Sanmıyoruz. Alman büyükelçisinin cin'ine havale etse bu işi daha faydalı bir iş yapmış olurdu!

Veya o cinle temasta bulunmak Faydalı için daha faydalı olurdu! Ağar onun da eski dostu değil mi ki?

İKİ TÜZÜKTE SORUNLAR

Neler var neler. Ne formüller var ne formüller. Burjuva dünyası formülü bol, çıkmazı ise daha da bol bir dünya! Gerici, rezili rüsva bir dünya. Yıkılması şart bir dünya! AB çatısı altında çözümün çerçevesi de işte bundan ibaret!

BARIŞ YOLU

Kıbrıs Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin (KTMMOB)

geleneksel

balosunda

KTMMOB Başkanı

Ahmet Ulaş,

"Ayrılık duvarları

değil, barış yolları

inşa etmeliyiz.

Gerek mühendislerimiz ve gerekse

mimarlarımız bunu yapma yeteneğine sahibiz" demiş.

Mimarlarımızın yol yapma konusundaki yeteneklerini tartışmayız ama onların burjuva-emperyalist düzen çerçevesinde kalarak barış yolu yapabileceklerini sanmanın tam bir hayal mahsulü olduğunu ilan etmeliyiz. İnanmayan, ve de komünizmi, dolayısıyla yurdunun kurtuluş yolunu, barışın yolunu kavramayan Alman büyükelçisinin, Ağar'ın cinine sorsun!

YeniDÜZEN 30 YAŞINDA

Tüm çalışanlarına nice mutlu yıllar diyelim, de, YeniDÜZEN'in adını ne zaman 'EskiDüzen' adıyla

değiştireceksiniz yoldaşlar!

Bizim bildiğimiz burjuva-emperyalist

düzen eski düzendir,

sorunlarını bu eski düzen içinde halletmek isteyenlerde eski düzenin insanları!

Bu insanların gazetesi de olsa olsa EskiDÜZEN adına layıktır!

Geçmişe ve YeniDÜZEN'e mazi derler! Erçakıca da geçmişteki zor günlere değinerek gözlerimizi yaşartacağını sanıyorsa daha çok bekler!

ERÇAKICA'NIN 19 AYI

'24 Nisan 2004'ten bu yana 19 ay geçti ama biz yeni siyasi atmosferin gerektirdiklerini yapmak konusunda adım atamıyoruz.' demiş Erçakıca. Yurt dışında da 'çıkartılmamız' savunacak yeni bir kamu düzeni oluşturmayı talep ediyor. Burjuva-emperyalist dünya düzeninde daha başarılı olmanın yollarını önermeye devam ediyor.

Erçakıca'nın unuttuğu küçük olay nedir? CTP ve YeniDÜZEN'in, AKEL ve Haravgi'yle birlikte işte şimdi çözümlüyor yaygalarının ardından 19 değil 19x19 ay geçti. Her bir burjuva çözüm çabasının başarısızlığı sonrasında bir kere bile olsun burjuva-emperyalist şartlarda bu sorunun çözümünün imkansızlığı sonucuna varmadı her iki parti ve gazete de. Ama her burjuva-emperyalist çözüm ihtimalinin yerle bir olması sonrası, yeni ihtimaller için güz boyamaya, halkı kandırmaya devam etti her iki parti ve gazete de! Fatma Azgın'ı çileden çıkararak bir durum oldu bu, ama Fatma Azgın da sorunlarımızın burjuva-emperyalist düzen çerçevesinde çözülemeyeceği

gerçeğini kavramamakta ısrarlıydı. İsyani etti, dostlar alışverişte görsün diye. İsyani etti

halkı biraz daha uyutmanın yeni bir yolu olarak!

YeniDÜZEN
Emekçi Halkın Gazetesi

KTMMOB
İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI

Londra Mektubu

Elif Kara

İnsan Sağlığı Kimlere Emanet

12 Aralık Pazar günü Londra'nın kuzeybatısında, İngiltere'nin 5'inci büyük petrol deposunda patlama ile korkunç bir yangın çıktı. Haberleri takip etmeyen, Londra'da bilhassa kuzeyde oturanlar havanın kararmaya başlamasıyla, kuzey tarafın siyah bulutla kaplanırken güney taraftan güneş ışığının evlere yansmasıyla bir farklılığın farkına vardılar.

Sebebinin kaza olduğu açıklanan patlamanın ardından yangın bölgesine yakın oturanlara evlerinden dışarı çıkmamaları ve kapı pencere açmamları tavsiyesinde bulunuldu. Aynı zamanda bu yangın bulutunun yapısı bilinmediği halde 'bunun sadece bir tedbir olduğu yoksa havaya zehirli maddelerin karışmadığı' da açıklandı. Yanan petrol olduğu bilindiğinde bu açıklamanın gerçekleri yansıtmadığı da gün gibi ortada.

Geçtiğimiz haftalarda kuzey Kıbrıs'taki Dikmen çöplüğü de yanmaya başlamış ve hala daha da yanmaya devam etmektedir. Çıkan dumanlarla çevre halkı rahatsızlıklarını dile getirmişler, medya da bu açıklamalara yer vermiştir. Ancak bu dumanlar

bilimsel olarak incelenip neler ihtiva ettiği insanlara ne gibi zararlar verebileceği açıklanmamış insan sağlığı hiçe sayılmıştır.

Bir tanesi AB üyesi olmak için can atan bir ülke diğeri ise AB üyesi olan bir ülke, iki örnekte de gördüğümüz gibi insan sağlığına önem diye bir düşünce söz konusu değildir.

Zaten AB üyesi İngiltere'deki sağlık kurumu da hükümet tarafından sağlam bir sallantıdan geçirilmektedir. Sallantı dedimse iyi yönde bir sallantı olarak algılanmasın.

11 Aralık günü The Observer gazetesi sağlık konusunda ilginç bir açıklamada bulunuyordu. Gazeteye göre sağlık bakanlığında çalışan bir yetkilinin Ulusal Sağlık Kurumu (NHS)'na gönderdiği bir e-mailde bakanların sağlıkla ilgili harcamalar konusunda yaptıkları vadeleri unutmaları bildiriliyor. Ayrıca yeni yatırımların dondurulması talimatına uymayanların cezalandırılacağı tehdidi de yer alıyor. Sağlık bakanlığından gelen e-mailele dondurulması istenen planlar kanser araştırmaları, zührevi hastalıklar gibi insan sağlığı için çok önemli programları ihtiva etmektedir. Bunlara uymayacak çalışanlar ki bunlar da doktorlardır disiplin cezasına çarptırılacaklar.

3'ncü kez seçimleri kazanan Blair hükümeti gerek genel seçimlere giderken gerekse de senelik konferanslarında sağlık konusunda halka bir sürü vaatler vermektedir. Olmaya ki bu vaatler ciddiye alınır diye NHS yetkilileri uyarılmak zorunda kalıyor.

İngiltere'de NHS'e bağlı hastane ve mahalle doktorlarının kendi senelik bütçelerini ayarlama ve

hükümetin atadığı muhasiplere sunma mecburiyetleri vardır. İnsan sağlığını hiçe sayıp hastane ve mahalle doktorluğu bir işletme haline getirilmiş oldu. Her hazırlanan bütçe de olduğu gibi kabul edilmiyor. Muhasiplerin uygun gördükleri miktar geçerli oluyor. Bu durumda gerek hastaneler gerekse de mahalle doktorları bu bütçelerin ihtiva ettiği kaynak dışına çıkamıyorlar. Herhangi bir acil durumda işler düğüm oluyor hastalar ölüyor, sakat kalıyor...

Margaret Thatcher 1979'da muhafazakâr partinin başında hükümete geldiğinde sendikaları kastederek "bu memleketi kim idare ediyor" sorusunu sormuştu. O güne kadar pratikte canlılık gösteren sendikaları kamu sektörünü parçalama, özelleştirme gibi yöntemlerle pasifleştirmeyi bilmişti.

Muhafazakâr partinin devamı gibi 1997'de başa geçen Blair liderliğindeki Yeni Emek Partisi de sendikalarda bürokratizme verdiği önemle İngiltere sendikacılığını üyelerinin çıkarları için çalışmaktan uzaklaştırmayı başarmış gerek sağlıkta gerekse diğer kamu sektörlerinde yaşananlara duyarsızlığı perçinlemiştir.

İngiltere işçi sınıfı sınıf bilinciyle bu işe el atmadığı, 'gelenin gidene arattığı' bu burjuva çıkarlar iktidarına son vermediği sürece de insan sağlığına önemin verilmeyeceği, her gün daha da kötüye gideceği açık bir şekilde görülmektedir.

DÜNYA TİCARET ÖRGÜTÜ (DTÖ)

DTÖ 13-19 Aralık arasında Hong Kong'da toplanıyor.

Ele alınacak konulardan enteresan birisi geri veya gelişmekte olan ülkelerin gelişmiş (gericiliğin temsilcisi demek daha doğru olacaktır) ülkelerin ticareti kısıtlayan kanunlarına karşı getirdikleri itirazlarla meşgul olmak olacak.

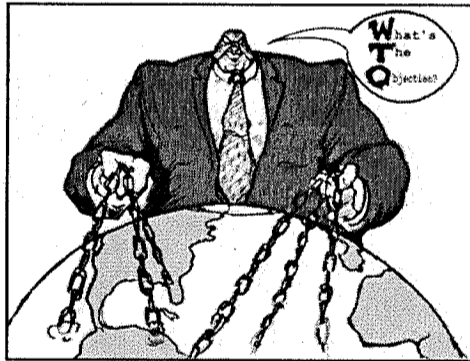
Bu itirazların temelini gelişmiş ülkelerin çok ileri olan çevre korumacı kanunları oluşturuyor.

Geri-gelişmekte olan ülkelerin ellerindeki teknolojiyle ürettikleri mallar bu kanunların taleplerine cevap vermiyor. Dolayısıyla da DTÖ bu sorunu çözmezse gelişmiş ülkeler "geri-gelişmekte olan ülkelerin ihraç etmek istedikleri mallar bizim çevreyi koruma kurallarımıza uymuyorlar, ithal edemeyiz" diyecekler!

AB bu işin başını çekiyor!

İş, ormanları koruma amaçlı olduğu ilan edilen, "bir ormandan bir ağaç kesersen oraya yeni bir ağaç dizeceksin. Ancak böyle koruma altındaki ormanlardan ağaç ithal edilebilir" diyen kanunlara karşı itiraza varmış durumda!

Geri-gelişmekte olan ülkeler (yani bu ülkelerin rezili rüsva burjuvaları) haklı. Fukaralar

almışlar eski teknolojiyi; tüm planları bu teknolojiyle kendi ülkelerinde kendi halklarını yok pahasına çalıştırıp ürettikleri malları yok pahasına gelişmiş ülkelere satmak. AB tutmuş bu plana kazık atma planları yapıyor.

AB de haklı! Çevreyi koruyor insanlığın göz bebeği, demokrasinin beşiği, insanlık sevdasıyla yanıp tutuşan Avrupa'nın finans oligarşisi!

Değil mi CTP-AKEL?

Bu bize tam da yeni ve yoksul (?) Doğu Avrupa ülkeleri AB'ye katılıp bolca AB katkısı almayı planlarken AB'nin dönüp onlara "yok öyle yağma" demesini hatırlattı!

Ne demişti Amerikalılar Türkiye burjuvazisi için: "Oltaya takılmış balığa yem vermeye gerek yoktur"!

Dovizle konut alıp da 2001 yılında Türk Lirasının devalüasyonu ile darbe yiyenlerin yürüttüğü örgütlü mücadele sonucunda kazanımlar elde edildi. Kazanımlarla ilgili DÖKAY Başkanı Zehra Cengiz DÖKAY üyelerini gerekli işlemlerin yapması için mağdur olanlara bir açıklama yaptı.

Açıklama aynen şöyle:

2001 yılı öncesinde konut alıp 2001 ekonomik krizinden dolayı mağduriyet yaşayarak konut borçlarını ödeyemeyen üyelerimiz için firmalarla uzlaşma çalışmaları devam etmektedir.

Maliye Bakanlığı'nın koordinasyonluğunda birçok firmayla anlaşma sağlanarak 140u civarında yurttaşımızın sorunu çözülmüştür.

Anlaşma sağlanan firmalardan konut alan yurttaşlarımız, tapuları hazır olması halinde Maliye Bakanlığı'nın yönlendirmesiyle Vakıflar Bankası veya Kooperatif Merkez Bankası'ndan konut kredisi alarak tapularına sahip olacaktırlar. Tapu harçları maliye Bakanlığı tarafından ödenecektir.

Levent İnşaat Firması yetkilileri ile yaptığımız görüşmelerde tapusu hazır olmayan konutların işlemlerinin devam ettiğini ve en geç 2006 Eylül'üne kadar tüm işlemlerin tamamlanıp, tapuların hazırlanacağı belirtilmiştir. Bu çerçevede varılan mutabakatla, tapusu hazır olmayan üyelerimiz bu süre içinde kredi işlemlerini

tamamlayıp kredi alamayacaklarından tapu işlemleri tamamlanana kadar sözleşmelerinde öngörülen taksitleri 2006 Eylül ayı son taksit ödemesi olmak kaydıyla Levent İnşaat Firması'na yatıracaktırlar.

Bu tarihe kadar tapu işlemleri Levent İnşaat Şirketi tarafından tamamlanmayan üyelerimiz ödemeyi durdurarak ilgili şirketin taahhütlerini yerine getirmemiş olması nedeniyle konuyu yargıya intikal ettireceklerdir.

Bu durum tapu işlemleri hazır olmayan diğer firmalar için de geçerli olacaktır.

M. Hacıali Şirketi'nden konut alan yurttaşlarımızın protokolden yararlanma sürelerinin 31 Aralık 2005'te sona ereceği Hacıali Şirketi tarafından bilgimize getirildiğinden, 31 Aralık 2005 tarihine kadar yurttaşlarımızın başvurularını tamamlamaları gerekmektedir. Bu süreden sonraki müracaatlar geçersiz sayılacaktır.

**Başkan
Zehra CENGİZ**

VIII. Kutlu Adalı Basın Ödülleri Sahiplerini Buldu

BASIN-SEN'in her yıl geleneksel olarak düzenlediği "Kutlu Adalı Basın Ödülleri" bu yıl 10 Aralık Cumartesi günü Atatürk Kültür Merkezi'nde düzenlenen bir etkinlikte bu yılki sahiplerine verildi.

Bu yılki ödül sahipleri Kıbrıslı iki yönetmen Derviş Zaim ve Panicos Chrysanthou oldu. Etkinlik açılış konuşmasından sonra hayatını kaybeden basın emekçileri için bir dakikalık saygı duruşunun ardından başladı. Kutlu Adalı'nın kısa bir özgeçmişinin okunmasının ardından, BASIN-SEN Başkanı Kemal Darbaz bir konuşma yaptı.

Darbaz konuşmasında Kutlu Adalı'nın öldürülüşü ve bu cinayette Kıbrıs ilerici ve demokratlarının

gericilerce sindirilmeye çalışılmasına değindi. Aynı şekilde Ayhan Hikmet ve Muzaffer Gürkan'ın öldürülüş nedenlerinin de benzer çevrelerce benzer amaçlar doğrultusunda gerçekleştirildiğine değinen Darbaz, bu baskı ve sindirme girişimlerinin Kıbrıs ilerici ve demokratlarını durduramadığını belirtti. Darbaz, Adalı'nın katledilmesinin üzerinden sekiz yıl geçmesine rağmen katillerinin bulunamamasının kabul edilebilir olmadığını ve şuan başta olan yönetimden bu cinayeti açıklığa kavuşturmak için biran önce harekete geçmelerini belediklerini dile getirdi.

Kemal Darbaz'ın konuşmasının ardından

etkinliğe Bekir Azgın ve Gürdal Hüdaoğlu'nun medya alanındaki birer sunuşu ile devam edildi. Bu sunuşlarda, özellikle Bekir Azgın'ın katılımcılara dağıtılan sunuşunu okumayı ve sadece kısa bir özet yapması dikkat çekiciydi. Çünkü Azgın "Medyada Dilin Kullanımı" adlı sunuşunun yazılı metninde, AKEL Genel Sekreteri Hrisofias'ın partisinin 20. Kongresi'ndeki konuşmasından alıntılar alarak, "Böylesi bir söylem biçimi barışçı mı, çatışmacı mı? bu nutuk nerede atıldı? Stalin Rusya'sında mı, Musolini İtalya'sında mı, Nazi Almanya'sında mı, Devlet Bahçeli Türkiye'sinde mi, Anderas Papandreu Yunanistan'ında

mi yoksa Kıbrıs'ta mı?" şeklinde bir yorum yapmıştı.

Bu yazı 12 Aralık tarihli YeniDüzen gazetesinde de yayınlandı. Bu yazısı ile Azgın, "medyada dilin kullanımı"nın ne kadar önemli olduğunu, siyahların içerisine beyazı katarak, beyazın siyah yapılabileceğini açıkça göstermiş oldu. Aslında Azgın'ın amacı bunu göstermek değil, beyazları siyahlaştırmaktı. Bu nedenle, Sovyetler Birliği'ndeki sosyalizmin kuruluşu döneminin önderi Stalin, ki Avrupa'dan faşizmin sökülüp atılmasını sağlayan ülkenin önderiydi, ile faşizmin önderlerini bir torbaya koyarak onları aynileştirmeye çalıştı. Azgın bu şekilde kendisinin

"medyada dilin kullanılması" konusunda ne kadar usta olduğunu ve kullanılan dil ve söylemle insanların nasıl yanlış bilgilendirilip yönlenebileceğini göstermiş oldu.

Etkinlik bu sunuşların ardından geçilen ödül töreni ile devam etti. Bu yılın ödülleri "Paralel Yolculuklar" isimli bir belgesel niteliğinde olan yapımcı hazırlayan Kıbrıslı Derviş Zaim ve Panicos Chrysanthou aldı. Her iki yapımcı da ödülleri aldıktan sonra birer kısa konuşma yaptı. Etkinlik kısa bir aranın ardından ödül sahibi "Paralel yolculuklar" isimli yapımın gösterimi ile sona erdi.

BASIN-SEN tarafından bu yıl VIII.'si düzenlenen "Kutlu Adalı Ödülleri" etkinliğinin bu yılki sahipleri Derviş Zaim ve Panicos Chrysanthou ile etkinlik sonrasında birer kısa röportaj yaptık.

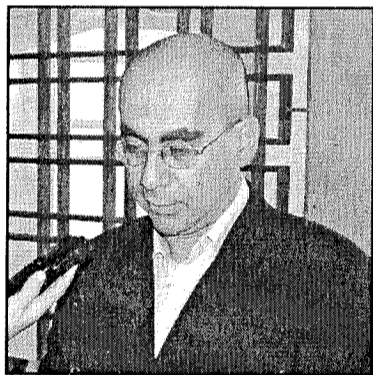
Derviş Zaim ile yaptığımız röportaj...

KSG: Bu gün için neler söyleyebilirsiniz? Neler hissediyorsunuz?

Derviş Zaim: Bir çok açıdan çok mutlu eden bir gün oldu benim için. Bir kere Kutlu Adalı'nın anısına düzenlenmiş bir çerçevede bu ödülü alıyor olmak beni ayrıca mutlu etti malum nedenler dolayısıyla. Manevi değerinin büyük olduğunu düşünüyorum. Ve ayrıca yaptığımız filmin ilk kez Kıbrıs'ta gösterilmiş olması ve bu çerçevede gösterilmiş olması da anlamlı geliyor bana. Barışı savunan barışı talep eden bir platform da yaptığınız filmin gösteriliyor olması ve ilk kez gösteriliyor olması da benim için anlamlı. Tüm bunlar dolayısıyla en azından iyi bir başlangıç olduğunu görüyorum. Mutluyum mütevazı bir adım olarak görüyorum.

KSG: Bundan sonraki projeleriniz nelerdir?

D.Z: Şu anda çekimleri bitmiş olan bir film var onun montajı içerisindeyiz yani çekim sonrası aşamalara geçtik.

Konusu başka. Bir 17. yy hikayesi Osmanlı imparatorluğunda geçen o bitti.

KSG: Kıbrıs sorunu hakkındaki düşünceleriniz nelerdir? Çözüm için neler söylemek istersiniz?

D.Z: Kıbrıs sorunu hakkında düşüncelerim... Eger bizler uzun bir süre muhtemel çözümün yaşamasını istiyorsak barış kültürünü yeşertmemiz lazım. Daha da çok geliştirmemiz gerekiyor. İnsanların gönüllü ve moral desteği olmadan hiçbir imza kalıcı olamaz. Barış kültürünün de yaratılması için bizim çalışmamız gerekiyor. Ben de elimden geldiği kadarıyla naçizane olanı yapmaya çalışıyorum.

KSG: Teşekkürler Sn. Derviş Zaim.

Panicos Chrysanthou ile yaptığımız röportaj...

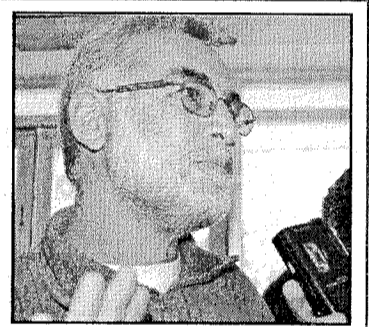
KSG: Bugüne dair neler hissettiğinizi öğrenebilir miyiz?

Panicos Chrysanthou: Açıkçası ödenen bedellerle ilgili problemlerim var. Çünkü bugünlerde ödenen bedeller gösteriyor. Ödenen bedellere mesafemi koruyorum, ama dediğim gibi bundan da onur duyuyorum. Çünkü bu Adalı'nın ödediği bedeldi ve bu bedelin bir şeyi göstermediğini sanıyorum. Bunun bir anlamı vardır. Görüyorsunuz ki güneyden hiç bir basın mensubu bu etkinliğe katılmadı. Hem de Adalı'nın ölümüne adanmış bir etkinlik olmasına rağmen. Onlar Adalı'yı göz ardı ettiler. Hem de Adalı Türk silahlı güçlerinin bir kurbanı olmasına rağmen. Fakat Adalı'nın hayatına yeteri kadar değer verilmemiştir. Benim için barışa atılacak her bir adım olumludur. Ben bu çeşit bedelleri ödemeye, barışa harcanan eforlara değer

verilmemesi açısından tercih ediyorum.

KSG: Bundan sonraki projeleriniz nelerdir?

P.C: Derviş ile şimdiye kadar üç projeyi birlikte gerçekleştirdik. Bu gerçekten çok semboliktir, çünkü bizim bu filmlere koyacak paramız yoktu, fakat biz istedik ki, aslında iki toplum arasında bir duvar olduğunu ve bizim birlikte çalışabileceğimizi gösterelim. Umuyorum ki biz bunu bizim gibi diğer insanlar da başarabilsin. Bu benim çalışmamla birlikte yaşayan ya da ortasında duran bir olgudur. Ben kendimin Yunan kültürüne sahip olduğumu ve diğer bazılarının da Türk kültürüne sahip olabileceğini kabul ediyorum, ama ben aynı zamanda Kıbrıslıyım ve burada yaşayan tüm insanlarla ortak bir tecrübeye, geçmişe sahibim, bu nedenle benim öncelikli hedefim barış dolu bir gelecek için çalışmaktır. Bunun için çalışmak çok önemlidir.

KSG: Bu noktada Kıbrıs sorunu ve çözüm hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?

P.C: Ben uluslararası açıdan ve tarafsızca bakarak barış için iyi bir zamanlama olduğuna inanıyorum. Ben birleşik bir Kıbrıs'ı hayal ediyorum. Bizim birlikte yaşayamayacağımızı kabul etmek istemiyorum. Ayrıca şu anki durumdan dolayı ve her iki yanın politik güçlerin duruşlarından dolayı hayal kırıklığı yaşıyorum. Hala daha umudum var ve gücüm az da olsa gücümün yettiği kadar barış, tolerans, demokrasi ve insan hakları için çalışıyorum. Bu kolay değildir ama bu yönde çalışmamız gerekmektedir.

KSG: Teşekkürler Sn. Panicos Chrysanthou.

Diego Garcia: Bir Ada Halkı Nasıl Sökülüp Atıldı?

ABD ve İngiliz emperyalistlerinin dünyayı kendi hegemonyası altında tutmak için yapmadıkları uygulama kalmadı. Bu makale 40-45 yıl önce başlayan ABD ve İngiliz emperyalistlerin Hint Okyanusu'nda askeri üs için yaptıkları uygulamaları açıklıyor. Kıbrıs sorununa ABD ve İngiliz emperyalistlerinin bakış açısı Diego Garcia adasındaki yerli halka karşı uygulanan yöntemler örnek olmalıdır.

Diego Garcia Hint okyanusunda bir ada... 60 kilometre karelik küçük bir ada... Ada yerlileri kapitalizmin kölecilik döneminde Mozambik, Madagaskar, Senegal ve Güney Hindistan'dan getirilip yerleştirilmiş. Köle oldukları dönemde Hindistan cevizi üretimi için adaya yerleştirilen bu insanlar kölelikten kurtulduklarına sevinmişlerdi. Ancak bu sevinçleri fazla uzun sürmedi. Diego Garcia adası uzun yıllar İngiliz sömürgesi olarak kaldı. Oraya yerleşen köleler kölelikten kurtulduktan sonra kendilerine sade bir yaşam düzeni oluşturdu. Ürettikleri ürünleri civar adalara satarak yaşamlarını sürdürüyorlardı.

Ancak İngiliz ve ABD emperyalistlerinin dünyaya hükmetmesi öne çıktığında yaşamları alt üst edildi. ABD emperyalistleri için Hint Okyanusu'nda bir askeri üsse ihtiyaç vardı. Bu askeri üssü sağlamanın yolu olarak da Diego Garcia'nın tamamıyla yerli halktan temizlenmesi gerekti. İngiliz emperyalistleri Diego Garcia'da yaşayan 5 bin yerliyi değişik bir sınıflandırma ile yerlerinden sökmeye girişti. İngiliz dışişleri bakanlığı sahtekârlığa baş vurarak Diego Garcia'da yaşayan halkı Mauritius ve Seyşel adaları yerlileri olarak göstermeye girişti. Daha sonra bu konuda sessiz kalmayı yeğlediler. 1966 tarihli bir yazışmada dönemin önde gelen İngiliz diplomatlarından Sir Paul Gore-Booth yazdığı bir direktifte "bu çalışmanın amacı bize ait olacak bir miktar kaya elde etmektir. Deniz martıları haricinde hiç bir yerli halk olmayacaktır" diyerek emperyalistlerinin hedeflerinin adayı yerlilerden temizlemek olduğunu açıkça sergiledi.

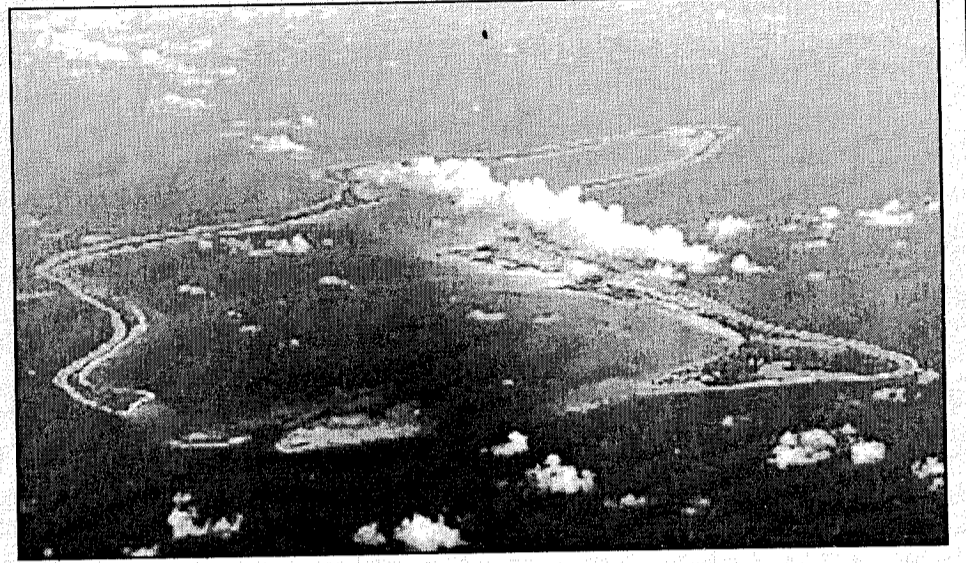
Mauritius adaları 1968'de bağımsızlığını alınca İngiliz

emperyalistleri 1971-73 yılları arasında Diego Gracia halkını zorla, tehditle ve para ile göçe zorladı. İngiliz emperyalistleri kişi başına 3 bin sterlinlik bir tazminatla yerli halkın ağzını kapatmaya çalıştı.

Demokrasi ve insan haklarından söz eden dünyanın önde gelen ülkeleri İngiliz ve ABD emperyalizminin bu girişimini sessizce seyrettiler.

Seyşel adalarına ve Londra'ya yerleşen Diego Garcia'lılar aradan 35 yıl geçmesine karşın tam olarak yok edilmeyen bir toplum. 1998 yılında İngiliz mahkemelerine başvuran Diego Garcia'lılar 2000 yılında İngiliz yüksek mahkemesi tarafından haklı bulundular ve evlerine geri dönme hakları olduğu açıkça ilan edildi.

Ancak ABD emperyalizminin İngiliz emperyalistleri ile yaptığı anlaşma çerçevesinde Diego Garcia'yı terketme niyetleri yoktur. Diego Garcia bir askeri üs merkezi yanında aynı zamanda Asya'nın yarısını havadan bombalayabilecek ve uçakların konuş noktası olabilecek bir noktada. Nitekim Afganistan'ın bombalanması sırasında, Irak'ın bombalanması sırasında B-52 ve yarasa bombardıman uçakları Diego Garcia'dan kalkarak bu bölgelerdeki bir çok yeri bombalamıştı. Ada sadece askeri hava üssü olarak görev görmüyor. Diego Garcia limanı aynı zamanda 30 askeri gemiye de hizmet verecek büyüklüktedir. Bulunduğu konum dolayısıyla ada aynı zamanda petrol tankerlerini yakından gözetleyebiliyor. Bu da

özellikle Çin ve Hindistan gibi büyümekte olan ülkelerin enerji yollarını kontrol altında tutmak demektir.

Medyaya yansıyan haberlere göre Diego Garcia'da 4 bin asker bulunuyor. Burada çalışan siviller de vardır. Ancak bu sivillerin hiç biri Diego Garcia'lı değildir. Bu siviller Sri Lanka ve Filipinlerden getirilip çalıştırılıyor. Askeri personel ve üslerde çalışan işçiler haricinde kimse adaya ayak basamaz.

2000 yılında İngiliz Yüksek Mahkemesinde mahkemeyi kazanan Diego Garcia'lılar aradan 5 yıl geçmesine rağmen yurtlarına dönemiyorlar. Haziran 2004 yılında ABD savunma bakanlığı yaptığı açıklama ile hiç bir Diego Garcia'lının adaya veya ada civarında olan küçük adacıklara ayak basmalarına izin vermeyeceklerini açıkladı. İngiliz hükümeti Kraliçe Elizabeth'in rolünün sembolik olduğunu açıklasa da onun imzasını alarak mahkeme kararını iptal ettirdi. Böylece mahkeme kararı otomatik

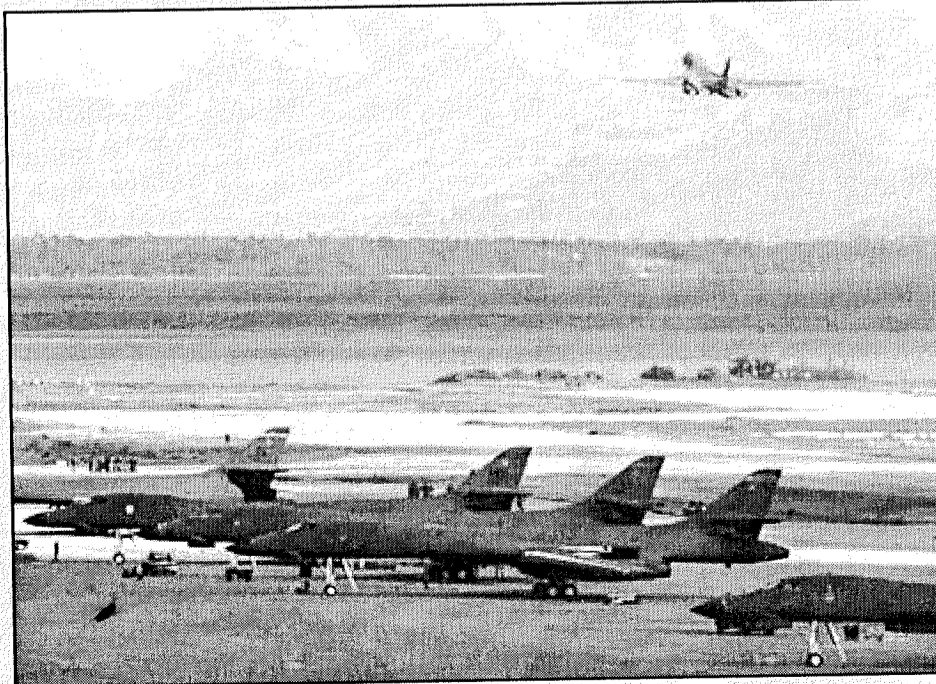
olarak geçersiz sayıldı ve bu konu hiç bir zaman tekrar mahkemeye götürülemez duruma geldi. Bu durun ancak ikinci bir kraliyet onayını gerektiriyor.

Konu ile ilgili olarak Londra'da faaliyet yürüten Diego Garcia'lıların oluşturduğu kriz merkezinden Olivier Bancoult çarpıcı bir açıklama yaptı. İngiliz hükümeti ve Kraliçe'nin bu girişimini iki yüzlülük olarak niteleyen Bancoult, Falkland adasında yaşayan 2 bin kişi için İngiliz hükümeti savaşa giderken Diego Garcia'lılar için tam tersi bir yaklaşım sergilediğini vurguladı.

Kıbrıs'a İngiliz ve ABD emperyalistlerinin yardımcı olmak istediklerine inanlar Diego Garcia gibi stratejik öneme sahip adada neler olduğuna bir daha baksınlar. Kıbrıs'ta bu canavarların neler yapabileceklerini akıllarından çıkarmasınlar. Özellikle de 180 bin kişilik nüfusu olan Kuzey Kıbrıs dikkate alındığında... Gün olur ABD ve İngiliz emperyalistleri kuzey Kıbrıs'ta yaşayanlara Diego Garcia'lılara uyguladıkları metodu uygulamaktan kaçınmazlar.

Emperyalizm kendi çıkarları için sorunları değişik çerçevede çözmeye çalışır. Sırasında milliyetleri birbirine kırdırarak, sırasında para ile... Onlar için para insan hayatı ve yaşamından çok daha önemlidir. Onlar için para toplumların korunması ve var olma mücadelesinden çok daha önemlidir.

Kuzey Kıbrıs halkı ya emperyalizm ile bağlarını kopararak ilerlemek zorundadır ya da Diego Garcia halkı gibi bir facia ile de karşı karşıya kalabilir.

Park a

Ziya Çelik

DEVİRİMCİ TEORİ OLMADAN DEVİRİMCİ PRATİK OLMAZ

Marksizm çok farklı şekillerde algılanabilen bir ideoloji.

Ve özellikle genç kitleler arasında Marksizm salt siyasetten oluşan bir ideoloji olarak ele alınıyor.

Devrimciliğe, Marksizm'e sempati duyan, hatta buna bağlanan, bunu yaşamının merkezine koyma gayretinde bulunan iyi niyetli, samimi kesimler için bu durum çok hatalı ve ilerde telafi edilemez sonuçlara varabilecek bir yanılsama.

Marksizm'in bir eylem kılavuzu olarak, yaşama uyarlanması, devasa değişimlerin belkemiğini oluşturması yani işin pratik yanındaki belirleyiciliği önemlidir ve bu siyasettir.

Ancak siyaset, yani işin pratik yönü, tek başına, kendi kendine bir anlam taşımaz.

Onu gerçek yaşama buluşturacak olan, onun doğruluğunu, yanlışlığını belirleyecek olan ideolojidir.

Sınıf mücadelesinin görevlerinden tutun, anti-emperyalist mücadelenin izlemesi gereken yola, günlük ve uzun vadeli görevlerimizden tutun komünizmin inşasına kadar birçok hamleyi belirleyecek olan, ideolojik duruştur.

Marksizm'in kavranılması, salt siyaset üzerinden, pratik üzerinden gerçekleştirildiği takdirde, işin bilimine eğilme zahmetine katlanılmadığı sürece, toplumun gelişme yasalarından, ekonomik yasalardan, üretici güçlerin koşullarından öğrenilmediği sürece gerçekleştirilecek pratik ya yanlış, ya da eksik ya da

zararlı bir pratik olacaktır.

Yanlış, eksik ya da zararlı bir pratik de Marksizm'in zaferine değil, yenilgisine, emperyalizmin mahvına değil devamına yarayacak ve son açıklanan BM raporuna göre günde sadece açlıktan ölen 25 milyon insanın katline ortak olmakla sonuçlanacaktır.

Hal böyleyken, devrimci mücadeleyi mistik, fantastik veyahut soyuta indirgenmiş bir mücadele olarak ele almamak gerekir.

Elbette devrimci mücadelenin de ilkeleri, olmazsa olmazları vardır.

Ancak devrimci mücadeleyi doğru temellerde yürütmenin tek şartı, devrimci teoriyi kavramak, onun yaşama bağı kurmaktan geçer.

Stalin, proletarya partisinin pratik faaliyetinin olurolmaz nedenlerle değil de toplumsal gelişme yasalarıyla ve bu yasalardan çıkartılan sonuçlarla yürütülmesi gerektiğini belirtirken işte tam da bu noktaya işaret ediyordu.

Ülkemiz, kitlelerin pasif olduğu bir dönem geçirmektedir.

Uzun soluklu sayılabilecek bir sokak mücadelesinin ardından burjuva bir barışın dahi elde edilememesi kitlelerdeki yılmılık, yorgunluk ve umutsuzluk, siyasete karşı bir soğumayı beraberinde getirmiştir.

Sendikalar pasifleştirilmiş, diğer demokratik kitle örgütlerinin büyük bir çoğunluğu iktidarın besin kaynağı olarak faaliyete geçirilmiş, örneğin BMBP CTP-TC tezlerinin takipçisi ve pratikte de savunucusu bir kurum haline getirilmiştir.

Böylesi koşullarda, yani siyasi ortamın bu derece donuklaştığı, işçi sınıfı hareketinin (şu anda çok zayıflatılmış dahi olsa) bilimle buluşmasının imkanlarının fevkalade zorlaşmış olduğu koşullarda, bizlerin görevi tüm sınıfa, sınıfın koşullarını hesap dahi etmeden topyekün "koşma faaliyeti" önermemiz olamaz.

Siyasi alanda günün görevi olsa olsa, sınıfın öne fırlamış, ileri kesimlerini kazanmak olabilir. Bu kazanma faaliyeti, bu kesimlerle birebir ilişkiler geliştirmek, onlardan öğrenmek ve aynı zamanda onlara öğretmek, işçi arkadaşlarımızın çalışma yerlerinde gazetemizin dağıtımını düzenli olarak gerçekleştirmeleri, abone bulmaları, gazete okuma ekipleri oluşturmaları, gazeteye yazı ve yazar kazandırmaları, gazeteyi ve partiyi eleştirmelerini sağlamaları gibi birçok faaliyet ile gerçekleştirilebilir.

Bu yöndeki çalışmalarımızdaki aksaklıklar, eksiklikler, hata ve zaaflarımızın ise kıyasıyla eleştirilmesi gereklidir.

Ancak bir noktayı akıllarda tutarak bu eleştiri yapılmalıdır;

Önce ideolojik birliğimizi sağlamlaştırmak, veya deyim yerindeyse yeniden kurmak, ortak hedefi belirleyip pratik faaliyetimizi de bunun üzerinde yürütmemiz gerekiyor.

Bu faaliyet yapılmadığı sürece pratik faaliyetimizde aksaklıklar devam edecektir.

Ancak bu faaliyet gerçekleştirilirken, bunun anlamı tamamiyle kendimizi parti binasına kapatmak değil, yapılması elzem olan işlerimizin, olmazsa olmaz işlerimizin yapılmasına devam edilmeli, pratik alandaki işlerimiz iptal edilmemelidir.

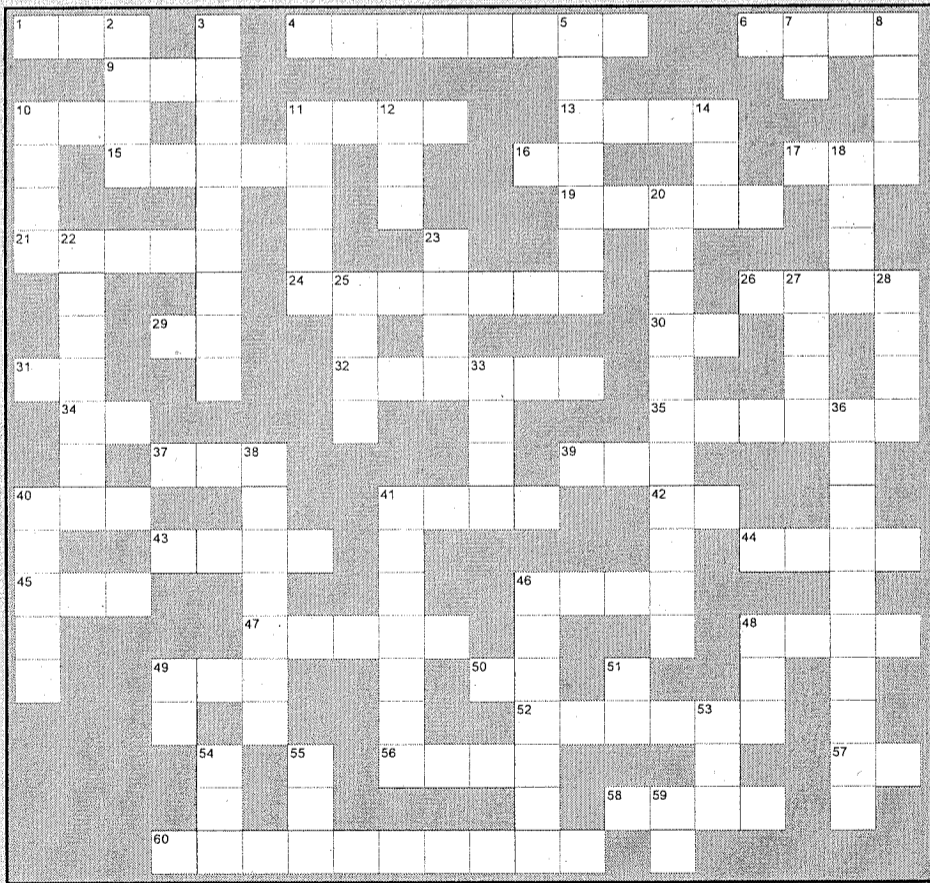
Pratik alandaki -şu andaki sınırlı pratik- zaaflarımızın, eksikliklerimizin temelini ideolojik kafa karışıklıkları olduğunu unutmamak gerekiyor.

İdeolojik birliğini sağlamlaştırmış bir örgütün pratik faaliyetindeki berraklık ve ilerleme de kendini belli edecektir.

Bu olguya gözlerimizi kapatmamamız gerekiyor!

Teorik alandaki birliğimizi "yeniden inşa etmemiz", devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz ilkesinin geçerliliğinin bir kez daha kanıtlanması anlamına gelecektir.

Hareketimizin yaşadığı sorunlar bu şekilde ele alınmalıdır.

KSG Bulmaca

SOLDAN SAĞA

1. Verme, Ödeme, İfa.
4. Mesaha.
6. Eski hukukta rüşvet veren ve alan arasındaki aracı kişi.
9. Bezek, Ziyet, Cıvık, Zib, Ziver.
10. Bütün, Tüm.
11. Bol, Çok.
13. Mercimek.
15. İdrarın kesilmesi.
16. Çok eski bir tarihi anlatırken kullanılan sözcük
17. Kuyruk sokumu kemiği.
19. Biraz, Az miktarda, Zerre.
21. El çekme, Nefsine hakim olma.
24. Zorunluluk, Gereklik, Mecburiyet.
26. Demir çubuk.
29. Kale hendeği.
30. İsveç işçi sendikası.

31. Kiyah
32. Lades oyunu.
34. Bark, Ocak, Hanüman.
35. Bir taş türü. / Diş diplerinde oluşan kireç.
37. İlgî çekici, Değişik kimse, Lir.
39. Çaba, Efor, Gayret, Erk, Derman, Takat, Kuvvet, Niru.
40. Sövme, Küfür.
41. Çok çabuk.
42. Araba okunun eksen.
43. Ruhların gittiği yer.
44. Bir dilden başka bir dile olduğu gibi çevrilen terim.
45. Büyük çivi.
46. Logos.
47. Altınkökü.
48. Daha iyi, Yeğ, Daha üstün.
49. Çiçek tozu, Polen.
50. Kamer-Mah.
52. Gebelikte bazı yiyeceklere duyulan aşın istek.
56. Sanayi, Endüstri.
57. Eski Mısır'da insanlığın hayatı dayanağı olan üretici güç./ Mezopotamya'da kullanılmış eski bir hacim ölçüsü birimi.
58. Danışma kurulu.
60. Kendini bir şeyden uzak görmek, Uzak saymak.

Geçen Haftanın Çözümü

YUKARIDAN AŞAĞIYA

2. Ebeda.
3. Alelusul, Sathi.
5. Pikrik aşitten elde edilen patlayıcı madde.
7. Eski dilde dinlenme, istirahat
8. Balmumuna batırılmış fitil.
10. Bir atımlık barut
- miktarı.
11. Cam bilye.
12. Alçaklık, Denaet.
14. Lâf, Kal, Kelâm, Lafız, Lakırdı, Be yan, Kil.
18. Köprü.
20. Egotizm./ Egotizm.
22. Aşık, Mecnun. Tutkun.
23. Mersin ağacı.

25. Canlılar.
27. Züyuf.
28. Bir tür palanga.
33. Hatalı basılmış pul.
36. Önceden hissetme, İçine doğma.
38. Bir şeyin yandan görünüşü.
40. Ağaçtan yapılmış top.
41. İyiden iyiye.
46. Sekime.
48. Büyük erkek kardeş.
49. Eski Japon hacim ölçüsü.
51. Adın durum eklerinden biri.
53. Baş kumandan.
54. İdam mahkûmlarının asıldığı direk./ Yurt, Yuva.
55. Hamule.
59. Utanma duygusu, Ar.

V.I. LENİN: Profession de Foi (Bir Program Açıklaması)

Geçen sayıdan devam...

Profession de foi, yalnızca "siyaset" sorunu ile ilgili olarak görüşlerinin aşırı bir darlığını sergilememektedir. "Bugünkü zamanda" okuyoruz, "kitleler üzerinde getirilen ajitasyonal etki yalnızca, birinci olarak, proletaryanın ekonomik mücadelesine destek biçimini alabilir. Onun için, Komite, işçiler ve işverenler arasındaki her çatışmadan, veya işverenler tarafından suistimalin her önemli olgusundan işçilere durumlarını anlatan ve protesto etmelerine çağrı yapmak için yararlanır; öncü grevlerde yer alır, işçilerin taleplerini formüle eder, talepleri kazanmanın en iyi yolunu gösterir ve tüm bu araçlarla işçilerin sınıf-bilincini geliştirir." Hepsini bu kadar; ekonomik mücadele üzerine daha fazla bir şey söylenmiyor bize. Ve bu bir *profession de foi*'dir! Bu pasajları dikkatlice tekrar okuyun: Burada yine *Credo*'nun dili ve *Credo*'nun düşünceleri vardır ("genç ekonomistler" in görüşlerini inatla gizlemek isteyen ve sadece bireylerin sapmaları olarak göstermek isteyen *Raboçaya Dyelo* yazarlarının sonsuz gaflarını bir kez daha gösterir).

Sosyalist için, ekonomik mücadele, işçilerin devrimci bir partide örgütlenmesi için, bütün kapitalist sisteme karşı sınıf mücadelelerinin güçlenmesi ve gelişmesi için bir temel olarak hizmet görür. Eğer ekonomik mücadele kendi içinde tamamlanmış bir şey olarak alınırsa, içinde sosyalist namına hiç bir şey yoktur; bütün Avrupa ülkelerinin tecrübesi sadece sosyalist değil, fakat ayrıca anti-sosyalist sendikaların birçok örneklerini gösterir.

"Proletaryanın ekonomik mücadelesini desteklemek" burjuva siyasetçinin görevidir; sosyalistin görevi, ekonomik mücadeleyi sosyalist hareketi ve devrimci işçi-sınıfı partisinin başarılarını daha da ilerletmek için sevkettir. Sosyalistin görevi, sosyalist işçi-sınıfı kitlelerinin siyasi ve ekonomik mücadelelerinin çözülmez kaynaşmasını daha da ilerletmektir. Onun için, Kiev Komitesi'nin *Profession de Foi*'sının dağıtık açıklamaları, Bernsteinci düşüncelere geniş kapılar açmakta ve ekonomik mücadeleye karşı dar tavrı yasallaştırmaktadır.

Kitleler arasında ajitasyon eylemi hem ekonomik hem de siyasi olmalı, mümkün olan her konuda ve baskının, biçimi ne olursa olsun, tüm göstergelerine atfen yapıp en geniş niteliğe sahip olmalıdır. Biz bu

ajitasyonu giderek sayıları artan işçileri devrimci Sosyal-Demokratik Partinin saflarına çekmek, siyasi mücadeleyi düşünülebilir bütün alanlarında yüreklendirmek, bu mücadeleyi örgütleyip kendiliğinden biçimlerinden tek bir siyasi partinin mücadelesine dönüştürmek için kullanmalıyız. O yüzden, ajitasyon, siyasi protestoyu ve siyasi mücadelenin daha örgütlü biçimlerini mümkün olduğunca genişletmenin aracı olarak kullanılmalıdır. Bugün ajitasyonumuz çok dar kapsamlıdır; değiştiği sorunlar çok sınırlıdır. Dolayısıyla görevimiz, bu darlığı yasallaştırmak değil, bundan kurtulmaya çalışmak, ajitasyon çalışmamızı derinleştirip genişletmektir.

Şu anda tartışılan *Profession de foi*'da, bu darlık yalnızca yukarıda tahlil edilen teorik yanlışlara yolaçmaz, fakat pratik görevlerin darlaştırılmasına da yolaçar. Bu darlaştırma, "anketlerle ve diğer araçlarla, yerel fabrikalarda ve işyerlerinde işçilerin durumlarının, incelenmesini en acil ve yakıcı sorun yapmak" isteğinde görülebilir. Ajitasyon için gerekli yardımcı şeyleri oluşturduğuna göre, tabii ki, bizim genelde anketlere karşı hiçbir şeyimiz olamaz, fakat kendimizi bu tip incelemelerle meşgul etmek, şimdiki haliyle yeterince seyrek olan devrimci güçlerimizi verimsizce harcamak demektir.

Aslında, yasal soruşturmalarımızdan epey bilgi toplanabilir. Sosyalist gazetelere kendi raporlarını gönderme çok iyi alışkanlığının işçilerimiz arasında genişçe yayılmaya başlaması, materyalin bolluğunun garantisi olduğuna göre, ajitasyon ve propagandanın (özellikle siyasi düzeyde) daha da fazla geliştirilmesini şu andaki en acil görevimiz yapmalıyız.

Daha da büyük bir darlaştırma, fonlar sorununda yalnızca "sendika grevi" fonlarının gerekli olarak kabul edilmesi, diğer yandan bu fonların siyasi mücadele için kullanılması için Sosyal-Demokratik Parti içinde bütünleştirilmesi gerektiğinden bir tek laf bile edilmemesi olgusunda görülebilir.

Gizli fonlarımızı safça ekonomik eylemle sınırlandırmak, *Credo* yazarlarının doğal isteğidir; fakat Rusya Sosyal-Demokratik İşçi Partisi'nin bir komitesinin *Profession*

de foi'sında, bu istek anlaşılmazdır.

Yasal birlikler sorunu üzerinde *Profession de foi* daha az dar değildir, kötü tanınmış Bernsteinci lığa tavizler vermek için aynı çabayı sergilemektedir. Sosyal-Demokratik Partinin bir komitesi için oluşturulan fonları desteklemek, yine, güçleri dağıtmak ve saf kültürel eylem ve devrimci çalışma arasındaki farklılığı silmek demektir; devrimci bir parti *kendi çalışmasını* güçlendirmek ve sağlamlaştırmak için, ajitasyon merkezleri olarak, temaslar sağlamak için uygun örtü olarak vs. , vs. -fakat yalnızca bunun için yasal birliklerden yararlanabilir ve yararlanmalıdır. Sosyalist güçleri, birliklerin kurulmasında destek vermek için harcamak en büyük derecede akla aykırıdır; bu birliklere bağımsız bir önem vermek doğru değildir ve yasal birliklerin "işverenlerin baskısı ve katılımından tamamen bağımsız" olabileceğine inanmak yalnızca gülünçtür.

Son olarak, Kiev Komitesi'nin darlık ve özel karakteri örgütsel

planlarında kendini yansıtmaktadır. Partinin yeniden düzenlenmesi çağrısı yapmak ve yeni bir Merkez Komitesi seçmenin zamansız olduğu konusunda Kiev Komitesi ile tamamen hemfikiriz; fakat "hareketin doğrudan ekonomik karakteri" ile ilgili düşüncesini, Rusya proletaryasının "siyasi ajitasyon için hazır

olmadığı" düşüncesini tamamen yanlış olarak değerlendiriyoruz. Ayrıca "yerel grupların büyüüp güçlenmesi; üyelerini artırması ve işçi-sınıfı *milieu* (çevresi) ile bağlarını güçlendirmesine kadar" beklemek de yanlış olacaktır -böyle takviye sıkça çöküşe götürür.

Tersine, biz hemen birleştirme çalışmasına ve yazın birliği ile başlamakla; bütün Rusya için bir organ olarak hizmet görerek partinin yeniden düzenlenmesini hazırlamak için çaba göstermesi gereken ortak bir Rusya gazetesinin düzenlenmesiyle; tüm yörelerdeki çevrelerden yazışma ve çeşitli haberler toplamakla; üzerinde anlaşmazlık olan sorunların gazetede tartışılması için yer sağlamakla; ajitasyon ve propagandamızı genişletmekle; örgütsel sorunlara, çalışmanın yürütülmesinin taktik ve teknik yöntemlerine öze dikkat göstermekle; en gelişmiş işçilerin

taleplerini sağlamakla ve proletaryanın geri tabakasının sosyalist hareket içinde ve siyasi mücadele içinde en büyük bilinçli katılımı için düzeyini sürekli olarak yükseltmekle (işçilerin yazışmalarıyla, vs. çekilen) çalışmaya koyulmalıyız.

Partinin birleşim ve yeniden düzenlenmesi için gerekli şartların ancak bu yolla sağlanabileceğine, ve dar "ekonomizm" e karşı ve Bernsteinci düşüncelerin artan yayılmasına karşı yalnızca doğrudan ve açık bir polemğin Rusya işçi-sınıfı hareketinin ve Rusya Sosyal-Demokrasininin doğru gelişmesini sağlayabileceğine ikna olduk.

1899 sonunda yazıldı. İlk defa 1928'de

Lenin Derlemeler III'te yayınlandı.

Bilinmeyen biri tarafından kopya edilmiş bir

elyazmasına uygun olarak yayınlandı.

V.I. Lenin, Toplu Eserler, Cilt 4 (1898-Nisan 1901), s.286,

Lawrence & Wishart London, İngilizce Baskı.

NOTLAR:

(Notlardaki numaralama İngilizce baskısındaki gibi aynen korunmuştur. -Ç.N.)

[112] *Noskovskiye Vedomosti* (*Noskova Yazıcısı*). En eski Rusya gazetelerinden biri. Orijinalde küçük bir kağıt olarak Moskova Üniversitesi tarafından çıkarıldı. 1863'te M.N. Katkov tarafından üstlenildi ve toprak ağalarının ve soyluların en gerici kesimlerinin görüşlerini yansıtan monarşist-milliyetçi bir organ oldu. 1905'te Kara Yüzler'in öncü bir organı oldu ve 1917'ye; Ekim Devrimine kadar çıkmaya devam etti.

[113] *Grazhdanın (Vatandaş)*

-1872'den 1914'e kadar St. Petersburg'da yayınlanan gerici bir dergi. Geçen yüzyılın seksenlerinden beri aşırı monarşistlerin bir organı idi ve yazarlığı Prens Meshchersky tarafından yapıyordu ve hükümet tarafından maddi olarak destekleniyordu. Az bir dağıtıma sahipti, ama bürokratik çevreler arasında etkindi.

[114] *Johann Kronstadt'ı* (I.I.

Sergeyev) -Rus olmayan milliyetlere karşı yönlendirilen karanlık katliam kışkırtmalarıyla kötü tanınmış Kronstad Katedrali'nin papazı.

-BİTTİ-

Görüş

Ali Yalçınay

İlginç Bir İddia...

Merhaba dostlarım..

Gazetelere manşet olan son haberde Tayyip Erdoğan'ın ilginç bir açıklamasına rastladım...

Tayyip açıklamasında her zamanki gibi diyor ki "izolasyonlar kaldırılmazsa limanları açmayacağız...!"

Şimdi bu ilginç bir söylemdir...

Ne açıdan mı ilginçtir? Tayyip'in hedefi zaten malum. Tayyip KKTC isimli devletin üzerindeki izolasyonların kaldırılması yani başka başka değişikle KKTC'yi tanıma politikasını TC'nin, ABD'nin ve AB'nin isteği ve dilediği gibi harfiyen yerine getiren ve bu oyunu da kusursuz bir şekilde oynayan bir adamdır. Limanlar konusunda ise yapacağı şey gene malum. "AB limanlarını aç yoksa seni reddedeceğim" diyecek, Tayyip de kendince bulacağı barışçıl bir yolla bunu dolaylı bir yolla veya direkt olarak yerine getirecek...

Yani "ne şiş yansın ne kebab politikası..."

Peki biz işin neresindeyiz? Yani Kıbrıs Halkı, emekçisi, işçisi işin neresinde?

Kısa ve öz: "Hiçbir yerinde..."

Evet, biz bu alınan kararların hiçbir noktasında değiliz...

Kaldı ki bu adamlardan da zaten Kıbrıs işçi sınıfı ve halkı için birşeyler yapmasını da kimse bekleyemez. Bu aptalca bir düşünce tarzıdır...

Hem insan kanı ile beslenen hem de insanlara iyilik getirme amacı güden bir varlık olabilir mi sizce?

Yani adamızı bölen bütün bu dış güçler, bizim hakkımızda asiye kesmeye devam ediyor biz ise bizi yönetenlerin yani içinde yaşadığımız burjuva düzeninin koruyucularının bizleri oyalaması ile, adada yaşamaya çalışıyoruz...

Bu anlamda söylenecek tek birşey vardır...

Bu oyuna bir son verilmelidir. Yani bu bizim adamız üzerinde Tayyip'in, AB'nin, ABD'nin ve bunlar gibi emperyalizmin yarattığı birçok kan dökücü isimlerin hak iddia etmelerinden artık halk olarak ve hepsinden önemlisi işçi sınıfı olarak bıkmış ve usanmış bir durumda olduğumuz ilan edilmelidir...

Ferdi Sabit Soyer'in de buna bağlı olarak yaptığı ilginç bir açıklama var. Ne diyor Ferdi? "Gerekirse AB ile ilişkilerimizi bile keseriz...!"

Ferdi böyle birşey yaparsa helal olsun derim ama AB ile ilişkileri kesip BM ile devam edeyim derse o zaman da yuh çekmeye devam ederim...

Ferdi Sabit Soyer'in de Hristofyas'ın da aslında içten içe bence bildiği ve reddettiği bir gerçek vardır...

Kıbrıs adasının bağımsızlığı, Kıbrıs halkının kendi kaderini tayin hakkı ve kendi kendini yönetebilmesi isteği ve iradesi...

Bu anlamda AB ile ilişkilerin KKTC hükümeti ile soğutulması doğru bir noktadır. Buna karşın BM ile ve tüm diğer Türkiye, Yunanistan, İngiltere ile atılacak adımlar ise tamamen emperyalizme ve gericiliğe hizmet edecek olan olgulardır...

Yani şunu yapmak lazım...

Doğru olan noktaları ele alıp değerlendirmek, yanlış olan noktaları yani emperyalizme ve her türlü gericiliğe hizmet eden noktaları ise en sert şekilde eleştirerek toplumu ilerletmemiz gerekir...

Yani kafadan sallama siyasetlerle ezberci bir mantıkla bir yere varamayacağımızı görebilmemiz gerekmektedir...

Doğru birşeyler varsa onu tekrardan ele alıp onu değiştirerek daha doğru bir noktaya getirmek için gayret etmeli, yanlış şeyleri ise en sert bir dille eleştirip, onu düzeltmeye ve daha da ilerici bir konuma getirene dek eleştirmeye ve sorgulamaya devam etmemiz lazım...

Gerçi bir adım ilerisinde gerçek anlamda Ferdi Sabit Soyer, Papadopoulos, TC, AB ve ABD ilişkilerinin soğumayacağı ve daha da yakınlaşacakları gerçeği önümüzde durmaktadır. Yani günün sonunda emperyalizm adamızın

bölünmüşlüğüne korumak için her türlü söylemi buradaki memurlarına ve uşaklarına söyletmeye devam edecek...

Ve yine o gün birilerinin söyleyeceği bazı yalanlar gene bugüne kadar olduğu gibi su yüzüne çıkmaya devam edecek...

Aslında Ferdi'nin AB ile ilgili bu söylemi sadece basit bir göz kandırmacasıdır. AB ile Ferdi'nin ayrılmak gibi bir derdi yok. Ferdi sadece kendince mesaj vermeye çalışıyor...

Bunlar görülmesi gereken gerçekler ve düşünülmesi gereken noktalar...

Biz her zamanki gibi gerçekleri su yüzüne vurmaya devam edeceğiz. Her zaman yaptığımız gibi, bu sorunun sınıfsal bir temelde çözüm önerisi bulunmadığı sürece bu sorunun çözülemeyeceği gerçeğini göz önüne koymaya devam edeceğiz...

Burjuva politikacılar çıkacaklar, lafazanlıklarına, "masgara masgara" fındık kabuğunu doldurmaya çizmeye halka iyi görünmeye çalışan ve halkın acil ihtiyaçları üzerine döndürülen veya öyle gösterilmeye çalışılan politikalarına devam edecekler...

Bu oyunu, bu ahlaksız burjuva oyunu bozacağız. Bu burjuva zihniyet, bu kokuşmuş düzeni yaratanlar yani emperyalizmin ve gericiğin her türlü versiyonunun uşaklığını yapanlar elbet günü geldiğinde hesabını vermek zorunda kalacaklar...

Devrimci güçler, bütün ilerici olgular işte bunun için aynı cephede, birleşik cephede toplanmalı ve bunun mücadelesini vermelidirler...

Bu cepheyi oluşturamadığımız sürece bilmeliyiz ki adamız üzerine oynanan bu kumarda hep kaybeden Kıbrıs işçi sınıfı ve ada halkımız olacaktır. Buna izin vermeyelim ve anti-emperyalist birleşik cephe hükümetini hayata koyma yolunda mücadelemizi her zaman devam ettirelim. Tek mantıklı ve tek kesin çözüm yolu budur. Tarih de sınıfsal mücadele de bize bunu işaret etmektedir. Bunu hayata koymak için mücadelemize devam edelim ve örgütlü bir şekilde yolumuzda ilerleyelim. Mantık budur, realite budur...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

Çözüm Hayal mi?

Serdar Denktaş, 9 Aralık akşamı BRT 1'de yayınlanan AKTÜEL programında ilginç açıklamalarda bulundu.

Bunlardan en ilginç, Denktaş'ın, adada Rum Yönetimi ile çözümün imkânının kalmadığı, bunun sadece bir hayal olduğu yönündeki açıklaması idi. Denktaş, Türk tarafı olarak yapılması gerekenin Rum tarafına gittikleri yolun yanlışlığını ve bu yolun adayı yeni bir çatışma dönemine sürükleyeceğini anlatmak olduğunu savundu.

Bu açıklama belki Serdar Denktaş özelinde ilginç gelmeyebilir, fakat bu açıklamaları Başbakan

yardımcısı ve Dışişleri Bakanı konumunda yapıyor oluşu çok ilginç ve üzerinde durulması gereken bir konudur.

Bilindiği gibi CTP-DP koalisyonu, "Çözüm Hükümeti" adı altında oluşturdukları hükümetin programında, temel hedefinin Kıbrıs sorununu çözmek olduğunu açıklamışlardı.

Sorunu nasıl çözecekleri yada çözüm yollarının ne kadar olmazla iştilig ettiğini bir yana bırakırsak, kendi hükümet programlarını dahi gözardı ederek, çözümün artık hayal olduğunu söyleyebilen böylesi bir hükümetin Başbakan yardımcısı, herhalde hükümet ortağını

karşısına alıp yeni bir hükümet programı hazırlamayı düşünüyordur.

Yoksa, "Nasıl olsa burjuva siyasette söylenen sözde, yazılan kağıtta kalır!" yaklaşımı ile "daha önce söylenenler nasıl olsa halkı uyutmaya yardımcı oluyor" diyerek olduğu gibi bırakılması mı tercih ediliyor?

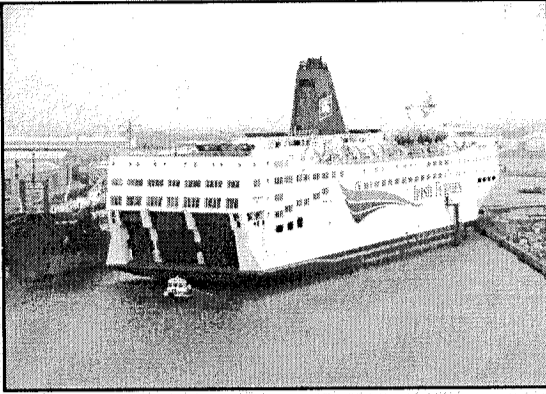
KSG olarak Serdar Denktaş'a ve Ferdi S. Soyer'e soruyoruz; hükümetinizin programında yazan "Çözüm Hükümeti" adı altındakilerden vaz mı geçtiniz?

Eğer bunun artık hayal olduğunu düşünüyorsanız bunu halka açıklamak zorundasınız. Hem bu halk sizin neyi savunduğunuzu bilsin, hem de size karşı yönelttiğimiz "Çözemezler!" tezimiz bir kez daha kanıtlanınsın.

İrlanda Deniz İşçilerinden Eylem

Irish Ferries (İrlanda Denizcilik Şirketi)'nin AB liberal iş yasalarını kullanarak halihazırda çalışan işçilerini işten durdurma ve yerine Baltık ülkelerinden ucuz işgücü sağlama girişimi 70 bin kişi tarafından protesto edildi. İrlanda'nın başşehri

Dublin'de büyük bir yürüyüş yapan işçiler üzerinde "Tüm İşçilere Eşit Haklar" yazılı pankartlar taşıdılar.

Irish Ferries geçtiğimiz aylarda İngiltere-İrlanda rotasında çalışan 543 sendikalı işçiye, işten gönüllü olarak ayrılmak kaydıyla 30 milyon dolar teklif etmişti. Ancak şirket bu teklifinden iki hafta sonra özellikle Latviya'dan işçi getirerek gemilerde çalıştırmaya başladı. Latviyalı işçilere İrlandalı işçilerin ücretinden çok daha az ücret ödendiği ortaya çıktı. İşverenin bu girişi karşısında sendikalı işçiler harekete geçerek iki gemiye el koyarak işverenin hizmetlerini durdurdu.

Irish Ferries yaptığı açıklamadan uluslararası gemicilik firmalarının İrlanda'daki asgari ücretten ödeme yapma zorunlulukları olmadığını ileri sürerek şirketin ve gemilerin kayıtlarını Kıbrıs'a aktarmaya kalkıştı. Firma bu girişimi ile İrlanda'daki yasal her türlü engeli aşmayı planlamaktadır.

Çalışan nüfusun 4'te 1'ini temsil eden (700 bin çalışanı) İrlanda İşçi Sendikaları Kongresi (ISTU) üye sendikaların tümünün katılımı ile bu eylemi gerçekleştirdi. Üye sendikaların da katıldığı eyleme çeşitli işkollarından da destek geldi. Öğretmenler, otobüs şoförleri ve mesleki kuruluşlar da gösteriye katılarak parlamento önünde İrlanda hükümetine çağrıda bulundular.

Geçtiğimiz son 18 ayda 150 binden fazla Doğu Avrupa işçisi İrlanda'da lokantalarda, gemicilik şirketlerinde, inşaat sektöründe ve çiftliklerde ucuz ücretle

çalıştırılmaya başlandı.

Konu ile ilgili açıklama yapan sendika liderleri gösterinin amacının bu gibi uygulamaların bir daha tekrarlanmaması için olduğunu söylediler. Sendika liderleri ayrıca kendilerinin göçmen işçilere karşı düşmanca davranış içerisinde olduğu yönündeki suçlamaları da reddederek sendikalı işçilerin İrlanda'da çalışanların ücretlerinin düşürülmesini istemediklerini açıkladılar.

Irish Ferries'in imdadına İşveren Federasyonu derhal yetişerek işçilerin taleplerini mantıksız bulduklarını açıkladılar. Uzun yıllardır İrlanda'da işçi ücretleri çok düşük tutulmaktaydı. Bu nedenle bir çok İrlandalı özellikle Amerika ve İngiltere'ye göç ederek geçimlerini sağlamak zorunda kalıyorlardı. Ancak son 10 yılda İrlanda ekonomisinin özellikle ABD ve AB yatırımlarıyla gelişmesi ve hayat pahalılığının artması karşısında işçi sendikaları asgari ücretin de artırılması için büyük mücadele verdiler. İşveren Federasyonu İrlanda'daki son 10 yıldaki asgari ücret artışını AB ile kıyaslayarak İrlanda'da yaşanan hayat pahalılığını gizliyor ve İrlanda işçilerinin gelirlerini yüksekmiş gibi göstermeye çalışıyor. İşte tam da bu durumda İrlanda Başbakanı Bertie Ahern yaptığı açıklamalarla hem nala hem de miha vuruyor. İrlanda işçilerinin bu isyanı karşısında sözde İrlanda işçilerine arka çıkan Başbakan şirkete hiçbir şey empoze edemeyeceğini açıklayarak İrlanda'da düşük ücretle yabancı işçi çalıştırılmasının önünü açıyor.

Gate Gourmet İşçileri Açıkta Bırakıldı

4 ay önce işverenin sözleşmesiz ucuz işçi çalıştırmasına karşı eylem yapan, böylece de Heathrow havaalanına yolcu taşıyan uçaklara yemek servisi veremeyerek dünya kamuoyunun gündemine oturan Gate Gourmet işçilerinin grevinin etkileri hala daha devam ediyor.

4 Aralık günü Batı Londra'da yürüyüş yapan Gate Gourmet işçileri hala daha Eylül ayında işverenle yapılan anlaşmadan haklarını almadıklarını dile getirdiler.

İşçileri temsil eden TGWU sendikasının işverenle uzlaşmaya varmıştı. Ancak işçiler grev nedeniyle işten kovulan 700

işçiden 150'sinin Heathrow havaalanının herhangi bir yerinde çalışmayacaklarına dair sendikanın işverene güvence verdiğini bilmiyordu. Bu 150 işçinin aynı zamanda Gate Gourmet grevinin örgütleyicilerinin başında geldikleri dikkate alındığında işveren ve sendikanın vardığı uzlaşma dikkat çekicidir. Çoğunluğu Asya kökenli ve kadın olan işçiler sendika ile işverenin yaptığı anlaşmanın içyüzünün

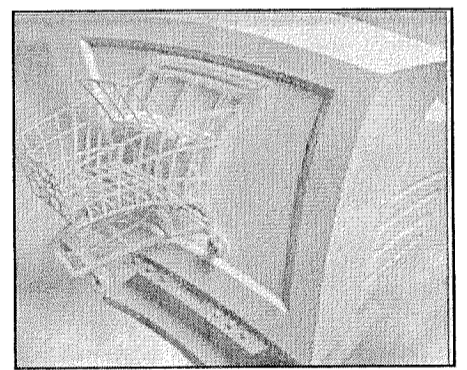
şimdi oraya çıktığını dile getiriyorlar.

İşverenin yaptığı açıklamaya göre 16 Aralık'a kadar yeni sözleşmeyi imzalamayan işçiler hiç bir tazminat alamayacaklar. 700 işçiden sadece 137'si şirketin bu yeni anlaşmasını imzaladığı dikkate alındığında işçilerin büyük bir çoğunluğunun sendika ile işveren arasında yapılan anlaşmadan memnun olmadığı açıkça görülüyor. Sendika ise yaptığı açıklamada 16 Aralık zaman limitinin uzatılmayacağını ve herhangi bir sorun olması durumunda daha sonra ele alınabileceği sözünü vererek işçilerin sorunlarına karşı ne kadar duyarsız olduğunu gösteriyor.

Bilindiği gibi eylem sırasında işçilerin çok haklı olduğunu dile getiren sendika temsilcileri şimdi ise yan çizmeye başladı. İşçiler sendikalarına güvenerek işverenle görüşme yetkisi vermişti. Ancak sendika liderliğinin bu son açıklamaları işçilerin onlara karşı güvenini yitirmesini de beraberinde getirdi. Sendika nasıl olursa bir uzlaşma yaklaşımı güderken işçiler ise haklarını alana kadar mücadele etmeyi tercih ediyorlar.

İnternet Üzerinden Alışveriş Yükselişte

İngiltere'de Mintel şirketinin yaptığı son araştırmada İngiltere'de alışverişlerin yüzde 40'ının internet ortamında yapıldığı açıklandı. Bu rakam geçmiş yıla oranla yüzde 5 oranında bir artış, son geçtiğimiz 4 yıla kıyasla ise yüzde 22 artış demektir. Bilindiği gibi 2000 yıllarının başında internet ortamında alışverişte bir çökme yaşanmıştı. Bir çok firma aldığı siparişleri karşılamadan iflas ederek piyasadan çekildiler. Bu da internet üzerinden alışverişe güveni büyük oranda sarsmıştı. Özellikle Noel döneminde İngiltere'de her ailenin ortalama 500 sterlin hediye alışverişini yaptığı dikkate alındığında internet üzerinden alışverişin satış firmaları açısından ne kadar karlı olduğu açıkça görülebiliyor. İnternet üzerinden satış yapan firmalar satış depolarını çok ucuz yerlere kurarak ve aynı zamanda bu depolarda az miktarda çok ucuz göçmen işçi çalıştırarak kârlarına kârlar katıyorlar. Örneğin, yılda 1 milyar sterlinden fazla kâr yapan Tesco firması bir

yandan büyük supermarketler zinciri ile İngiltere'nin bir çok yerine yayılmışken aynı zamanda İnternet üzerinden de satışlar yaparak pazarı rakiplerine kaptırmamak için kıyasıya mücadele ediyor.

Buna ek olarak sanal dünyada satış yapan bir çok firma doğrudan üretici firmaların depolarından satış yaparak sanal ortam sayesinde çok az sayıda bir işçi ile milyonlarca sterlinlik kâr yapıyorlar. Bu firmalar kendilerine hiç bir depo bulundurmada bir tek aracı firma rolü ile kapitalizmin kâr hırsı ile değişik biçimlerde ve değişik isimlerde pazarlamacılık yürütüyorlar.

Kavgamız

Yusuf Alkım

E-mail: ykavgamiz@yahoo.com

"Birleşik Cephe"den Ne Anlıyoruz?! (Bölüm 2)

Geçen yazımda gazetemiz KSG'nin ve KSP'nin "birleşik cephe" siyasetinden ne anlamak gerektiğini ele almıştık.

Yazının sonunda ise, yazının uzun olmaması için yazıda bahsettiğimiz sınıflar arası cephenin kurulması için nasıl bir yöntem izlememiz gerektiğini ve oluşturulacak olan Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin sosyalist bir hükümet olmayıp, bu başarıldıktan sonra Sosyalist bir Kıbrıs'ın nasıl kurulabileceğini ise başka bir yazıya bırakmıştık.

Bu yazımızda, ülkemizdeki anti-emperyalist birleşik bir cephenin oluşması için öncelikle neler yapılması gerektiğine değineceğiz.

Ülkemizde ve burjuva düzenin hakim olduğu tüm dünya ülkelerinde böylesi bir cephenin oluşturulabilmesi için bir takım sorunların aşılması gerekir.

Ülkemiz özelinden hareket edecek olursak, bu siyasetin önündeki en önemli sorunlar şöyle sıralanabilir;

Böylesi bir mücadeleye yaşam koşulları nedeniyle girmeye en fazla hazır olan işçi sınıfının zayıflığı,

Burjuva siyasetinin işçi sınıfı üzerinde etkin olması

Zayıf olan işçi sınıfına önderlik edebilecek ve bu mücadeleyi örgütleyebilecek örgütlü bir siyasi gücün bugün, henüz işçilerin önder kesimlerini sosyalizme tam anlamı ile kazanamamış olması

İşçi sınıfının bu zayıflığına ve örgütsüzlüğüne bağlı olarak, ülkede anti-emperyalist bir mücadeleye girebilecek diğer sınıfların korkaklığı ve bu mücadeleye karşı duruşları,

Tüm bu nedenlerden dolayı zayıf olan anti-emperyalist mücadelenin, ülkeyi egemenlikleri altında tutan emperyalist güçler ve yerli

işbirlikçileri sayesinde daha da zayıflatılmaya çalışılması.

Bu sorunlara daha başkaları da eklenebilir, fakat bugün için en yakıcı olanları bunlardır.

Bu sorunlardan, örneğin ülke işçi sınıfının zayıflığı sorununu aşmak belki bizlerin elinde değildir, fakat bir çok sorunu da aşmanın, kısmen de olsa bize bağlı olan yolları da vardır.

Bugün için mücadelenin önünde duran ve öncelikle aşılması gereken sorun ülke işçi sınıfının örgütlü, öncü müfrezesinin oluşturulmasıdır.

Bu müfreze muhakkak ki, kendisine Marksizm-Leninizm(M-L) teorisini kılavuz edinen ve kadrolarını hazırlayıp işçi sınıfı içerisinde örgütlülüğünü sağlayacak olan Kıbrıs'ın Komünist Partisi olacaktır.

Bugün için ülkede örgütlü olan yapılara bakıldığında, kendisine M-L teorisini kılavuz edinen tek yapı Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP)'dir.

Bu saptama muhakkak ki bazı kesimlerce kabul görmeyebilir.

Fakat bu saptamayı M-L'yi bilen ve ülkedeki yapıların en basitinden parti programlarını inceleyerek yada pratikteki uygulamalarına bakarak yapabilir!

Çünkü M-L'yi kabullenmek demek her şart altında M-L'yi kendisine kılavuz almak demektir.

Ülkede ister işgal olsun, ister en burjuva demokratik düzen olsun, M-L dönemsel olarak rafa kaldırılacak ve zamanı geldiğinde raftan alınıp uygulanabilecek bir teori değildir!

Bu saptama yapıldıktan sonra, KSP'nin pratiğine bakmak gerekmektedir.

Hiç kimse KSP'nin bugün için işçi sınıfı içerisinde örgütlü olduğunu ve işçi sınıfının örgütlü müfrezesi olduğunu iddia edemez.

Bugün için KSP'nin önündeki görev de işte burada ortaya çıkmaktadır;

Kıbrıs işçi sınıfı içerisinde örgütlülüğünü sağlamak ve işçi sınıfının örgütlü müfrezesi konumuna gelmek!

Bunu yapmak tabii ki söylendiği kadar basit bir olay değildir!

Bunu başarabilmek için, KSP M-L teori ile donatılmış ve işçi sınıfı içerisinde çalışmaya hazır olan kadrolarını hazırlamak durumundadır.

KSP'nin bugün yapmaya çalıştığı da tam da

budur;

Kadrolarını M-L teori ile donatmak ve işçi sınıfı içerisinde yer alarak işçi sınıfını örgütlemek.

Bu örgütlenme, çeşitli şekillerde hayat bulur. Gerek sendikal mücadele içerisinde yer almak, gerekse işçilerle bildiri, sohbet vs. gibi yollarla direk bağ kurmak ve öne çıkan işçilerle bağlarımızı güçlendirerek onları M-L partinin birer miğferi haline getirmektir.

Bu çalışmalar M-L partinin üzerine düşen görevlerdir, fakat partinin elinde olmayan ve ülkedeki koşullara bağlı olan adına öznel koşullar dediğimiz şartların da mücadelenin gelişmesinde önemli payı vardır.

Yani ülkedeki koşullar kitlelerde rahatsızlık oluşturmadığı, burjuva siyasetinin işçiler arasında etkin olduğu durumlarda, işçi sınıfının dahi anti-emperyalist mücadeleye sıcak bakmayacağı akıllarda tutulmalıdır.

M-L partinin bugün üzerine düşen, ülke koşulları hazır olduğunda, işçi sınıfının önderliğini almasını sağlayacak olan gerekli örgütlenmeleri ve araçları hazırlamaktır.

Bu araçlar yukarıda bahsettiğimiz ve daha bir çoğunun eklenebileceği; sendikalarda yer almak, öne çıkan işçilerle bağ kurmak, işçi sınıfı içerisinde yaygın olan bir parti yayın organını örgütlemek vs. gibi çalışmalardır.

Bu çalışmalar yapıldığı oranda işçi sınıfının örgütlenmesi ve ülkede anti-emperyalist mücadelenin örülmesi mümkün olacaktır.

Bu yapılmadan, geçtik ülkedeki emperyalizmin baskısı altında olan diğer ezilen sınıfların anti-emperyalist birleşik cepheye çekilmesinden, işçi sınıfını dahi bu mücadeleye dahil edemeyiz.

O nedenle günün görevi olan, kendimizi M-L teori ile donatmak ve işçi sınıfı içerisinde örgütlenmek için sendikalara girmek, işçilerle yakın bireysel bağları artırmak vs. gibi çalışmaları hiç aksatmadan ve mümkün olan en verimli şekilde yoğunlaştırmak durumundayız.

Bu başarıldığı oranda ülkede ezilen diğer sınıflarla anti-emperyalist birleşik bir cephenin kurulması mümkün olacaktır.

Bu nasıl mı başarılacak?

Bu konu da bir sonraki yazımıza kalsın...

Nepal'de "Mutlakiyete Hayır"

Nepal'in başkenti Katmandu'da uluslararası insan hakları gününü kutlamak amacıyla büyük bir gösteri yapıldı. Kitlelerin şiddetinden korkan rejim kraliyet sarayı çevresinde geniş güvenlik önlemleri aldı.

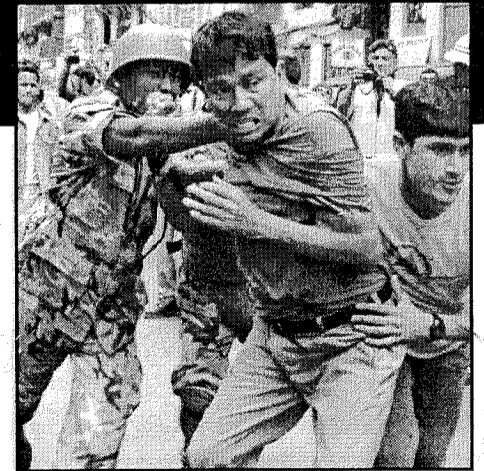
Bilindiği gibi 2005 yılının Şubat ayında Kral askeri birliklerle yaptığı darbe ile hükümeti lav edip yönetimi eline geçirmiş ve seçimleri yasaklamıştı.

İnsan Hakları Günü'nde yapılan gösterinin çok kalabalık olduğu çeşitli haber ajansları tarafından

bildirildi. Nepal'de demokrasi isteyen değişik sivil toplum örgütlerinin ve siyasi partilerin organize ettiği bu gösteri despotik rejime karşı bir gösteri oldu. "Bu gösteri Kraliyet rejimine meydan okumaktadır. Biz kralın despotik rejimini kabul etmiyoruz" açıklamaları gösteriye katılan kitlelerin taleplerini dile getiriyordu.

İnsan haklarından söz eden Katmandu rejimi kırlarda mutlakiyete karşı özgürlüklerini kazanmış köylülere saldırılarını hala daha devam ettiriyor.

Geçtiğimiz ay demokrasi talep eden 7 siyasi parti monarşiye karşı askeri eylemler düzenleyen Maocularla anlaşma imzalayarak krala karşı Ortak Muhalefet oluşturduklarını ilan etmişlerdi. Bu Ortak Muhalefet'in 12 maddelik taleplerin merkezini otokrasiye son vermek oluşturuyor. Muhalefet aynı zamanda yasama meclisi için yeni seçimlerin yapılmasını da talep ediyor. Darbeci kraliyet rejiminin Ortak Muhalefet'in bu taleplerini yerini getirip getirmeyeceği uluslararası emperyalist burjuvazinin

ona sağladığı desteğe de bağlıdır. Ancak Nepal işçileri ve köylüleri demokratik bir cumhuriyeti yaratmak için mücadelelerini devam ettirmede kararlı olduklarını gösteriyor.

ABD'nin İşkence Tarihi

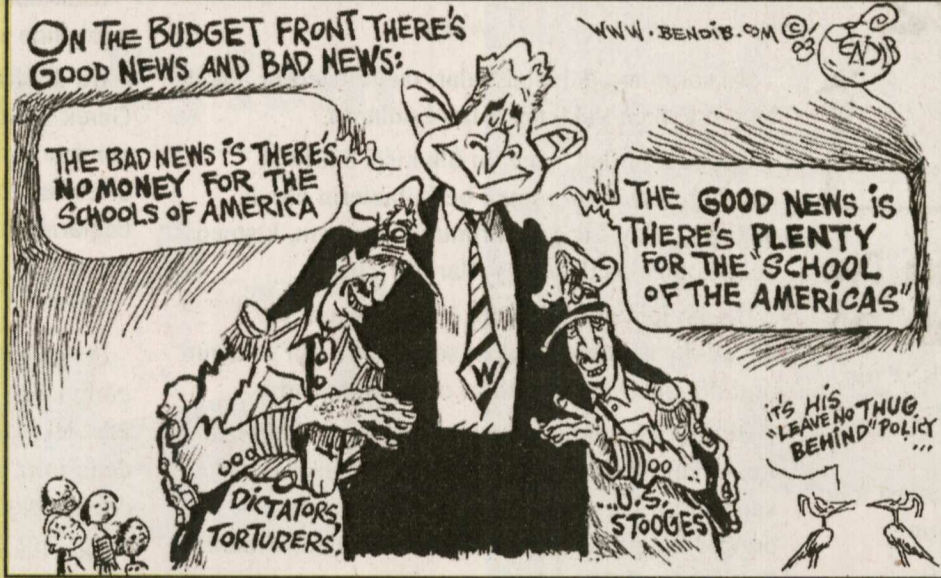
ABD emperyalizminin 'terörle savaş' ayakları altında şüphelendikleri herkesi gizlice ya da açıktan açığa kaçırarak dünyanın birçok yerlerinde oluşturdukları hapishanelere ve işkence merkezlerine taşıdığı artık gün ışığı gibi ortada...

'Sonuç için herşey mubah' anlayışı ile hareket eden ABD ve onun felsefesini uygulayan rejimler uzun zamandır işkenceyi kendilerine bir meslek haline getirdiler.

Panama şehrinde kurulan ve School of Americas (SOA-Amerikalılar Okulu) olarak bilinen merkez 1946 yılından 1984 yılına kadar tüm dünya için işkenceciler yetiştirdi. Bu merkez daha sonra ABD'nin Georgia eyaletinde Fort Benning'e taşınarak işkence eğitimini sürdürdü.

Uzun zamandır gizli tutulan bu işkence eğitim merkezi ele geçirilen bazı işkence kılavuz kitapları ile gündeme geldi. SOA öğrencilerine eğitimleri sırasında verilen kılavuzlar orada eğitim gören polisler 'baskıcı sorgulama' tekniklerini anlatıyor. Bu işkence tekniklerinin geçtiğimiz 4 yılda Avrupa, Avustralya ve dünyanın birçok yerlerinden gizlice kaçırılan ve uzun zaman tutuklu kaldıktan sonra yargılanmadan serbest bırakılan Arab kökenlilere uygulandığı da basına yansıdı.

Bu işkence el kitaplarında neler var neler: Sabahın erken saatlerinde baskın yapıp tutuklama ile azami şok yaratma, tutuklanı tutuklanmaz başına torba giydirme ve gözlerini bağlama, zorla anadan doğma hale getirmek, tutuklunun duyularını darmadağın etme, uyku ve yiyecek düzenini altüst etme, aşırı sıcak ya da aşırı soğuk ortamda tutma, baş aşağı asma, elektrik şoku verme ve daha nice

insanlık dışı uygulamalar... Abu Gharib hapishanesinde tutuklulara yapılan işkencelerin nerelerde tezgahlandığı açıkça görülebilir.

1990'larda kamuoyuna yansıyan bu bilgiler karşısında Bill Clinton başkan olduğu dönemde açıklama yaparak böyle eğitimlerin varlığını itiraf etmek zorunda kaldı. Ancak Clinton'un gizlediği, SOA mezunlarının dünyanın birçok yerinde, özellikle de Orta ve Güney Amerika'da son 50 yılda insanlık düşmanı suçlar işledikleri...

SOA'nın yetiştirdiği işkence ve ölüm mangaları 1970'lerde Şili'de Allende hükümetini askeri darbe ile devirip birçok kişiyi işkencede öldürenlerdir. Vietnam savaşı sırasında onbinlerce kişiyi işkenceden geçirenlerdir. Kuzey İrlanda'da süresiz olarak gözaltına alınanlara işkence yapanlardır. 1980'lerde El Salvador'da köylülerin toprak ve demokrasi mücadelesini katliamlarla yok etmeye girişenlerdir. Türkiye'de 12 Eylül darbecilerinin son 25 yıldaki uygulamaları hayata geçirenlerdir. SOA'nın yetiştirdiği işkenceciler sayesinde ülkelerin birçok yerinde ölüm mangaları oluşturulmuştur.

Medyada son dönemde CIA

işkencelerinin gündeme gelmesi ve bazı politikacıların timsah gözyaşları dökmesi, ABD emperyalizminin son 50 yılda oluşturduğu sistemli işkence siyasetini örtbas etmesine yöneliktir.

CIA eğitim kılavuzları, mahkeme tutanakları ve ABD devlet arşivlerini araştırarak ABD'nin işkenceye dayalı siyasetini anlatan Alfred McCoy CIA'nin 1950'lerden beri psikiyatrist hastalar üzerinde yapılan denemeli de ele alıyor. 'Dokunmadan işkence' olarak biline uygulamalar aslında Türkiye'de yaygın olarak bilinen bir durum. Alfred McCoy bu uygulamaların Phoenix programı çerçevesinde 1960'larda Vietnam'da geniş kitleler üzerinde denenen ve uygulamaya konan işkenceler olduğunu ve daha sonra da Latin Amerika, Asya ve dünyanın birçok yerine 'polis eğitimi' örtüsü ile taşındığını belgelerle kanıtıyor. McCoy CIA'nin Güney Vietnam'da 40 merkezde 20 binden fazla kişinin işkenceden öldürüldüğünü de belgeliyor.

11 Eylül 2001 saldırıları ile 'sonuç için herşey mubah' anlayışının yaygın olarak kullanılmasını Bush rejimi Dick Cheney ve Donald

Rumsfeld ekibiyle savunmaktan geri durmuyorlar. Tekellerin azami kârları için onlar açısından her şey mubahtır. Onlar için insanlık dışı uygulamalar 'zaruri'dir. Bu amaçla gerek Avrupa'da, gerek Afganistan'da gerekse de kendi hazırladıkları uluslararası hukuku uygulamayan ülkelerde tutuklulara işkence yapmaları emperyalizmin canavar yüzünü bir kez daha gösteriyor.

Ve ABD ile Avrupa'da o 'insan sever' burjuva medyası CIA'in ve kendi rejimlerinin son 50 yıllık geçmişlerini araştırıp açığa vurarak işkencenin yeryüzünden silinmesini sağlamak yerine, birkaç CIA uçuşu ile popülist yayın yaparak kısa dönemli kazanımlar elde ediyorlar.

İşkence ve işkenceciler tekeli kapitalizmden ayrılamazlar. Emperyalizm ona gelen saldırıları işkencesiz ve işkencecisz göğüsleyecek durumda olamadığından bu işkenceye başvurmaktadır. Amaç muhalifleri üzerinde üstünlüğünü kurma...

Ve Kıbrıs sorunu ile didinirken, bizim burjuvalar ve de 'solcu'larımız emperyalizmin ve özellikle de ABD emperyalizminin canavar bir yaratık olduğunu görmezlikten gelerek Kıbrıs sorununun çözülmesi için bize yardımcı olmasını istiyorlar! Oysa Kıbrıs'ın solcuları olarak bizler bu canavarı besleyen kan damarlarını tıkamak ve yok etmek için mücadelemizi yükseltmemiz gerektiğini iyi kavramalıyız.

Kıbrıs'ta uzun zamandır duyulmayan bir sloganı bir kez daha gündeme getiriyoruz:

Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek!

Okudunuz mu?

Kivılcım
Yayınları
No: 4

**Kıbrıs
Sorunu**

Fiyatı: 5 YTL.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:
Adres:

Yaş:
Öğrenim Durumu:
Meslek:
Telefon Numarası:

Bilgi için Abone Sorumlusu Yusuf Alkım Tel No: 0533 863 66 60

İstenilen
Abonelik Süresi

- 13 Sayı (9,000,000 TL./ 9 YTL.)
 26 Sayı (17,000,000 TL./17 YTL.)
 52 Sayı (30,000,000 TL./30 YTL.)

Tarih:
Abonenin İmzası:

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kivılcım LTD.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.
ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680
Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

**ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS
MÜCADELESİNE SEN DE KATIL!
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
SAFLARINDA YERİNİ AL!**

SOSYALİST GENÇLİK

16 Aralık Cuma 2005, Yıl:2 Sayı:58

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

III. Gençlik Kurultayı Gerçekleştiriliyor

Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın düzenlediği Gençlik Kurultayı'nın III. 13 Aralık tarihinde Atatürk Kültür Merkezi'nde düzenlenen açılış töreni ile başladı. Açılış töreninde Gençlik ve Spor Bakanı Özkan Yorgancıoğlu ve Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat ve Başbakan Ferdi Sabit Soyer birer konuşma yaptılar.

Konuşmaların ardından Kurultaya on beş dakika ara verildi. Aranın ardından Kurultaya başkanlık yapacak olan Divan oluşturuldu ve Kurultay üyelerinin konuşmalarına geçildi.

Çeşitli örgütlerden söz alan üyeler, konuşmalarında Kurultay'ın geçmiş çalışmalarını hakkında değerlendirmelerde bulundular ve II. Gençlik Kurultayı kararlarının hemen hemen hiçbirinin hayata geçirilmemiş olmasını eleştirerek, bu Kurultay'da alınacak kararların hayata geçmesini umduklarını dile getirdiler. Kurultaya Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi adına katılan Yusuf Alkım da bir konuşma yaparak Partisi'nin Kurultay'a bakış açısını dile getirdi. KSP Gençlik Birimi temsilcisinin konuşmasını Kivılcım başlıklı

yazıda okuyabilirsiniz.

III. Gençlik Kurultayı 16 Aralık Cuma gününe kadar oluşturulan komisyonların grup çalışmaları şeklinde devam edecek ve son gün gerçekleştirilecek ortak toplantı ile komisyon raporları Kurultay'ın onayına sunulacak.

Oluşturulan komisyonlar şu şekilde belirlendi:

1. Gençliğin Serbest Zaman Faaliyetleri, Sağlığı ve Zararlı Alışkanlıklardan Korunması Komisyonu.
2. Çalışan Gençliğin Sorunları Komisyonu.
3. Özürlü Gençliğin Sorunları ve Bu Kesime Götürülecek Hizmetler Komisyonu.
4. Yüksek Öğrenim Gençliğin Sorunları Komisyonu.
5. Orta Öğretim Gençliğin Sorunları Komisyonu.

Kivılcım

III. Gençlik Kurultayı

Bu sayımızda Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi (KSP GB) temsilcisi Yusuf Alkım'ın Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın 13 Aralık tarihinde düzenlediği, III. Gençlik Kurultayı açılış törenindeki konuşmasını yayımlıyoruz.

"Değerli Kurultay üyeleri, KSP GB olarak III. Gençlik Kurultay'ını selamlıyoruz.

Öncelikle "Gençlik nedir?" sorusuna değinmek istiyorum.

Gençlik toplumun en dinamik, değişmeye ve öğrenmeye en açık, daha da önemlisi geleceğin işçileri, emekçileri, yani üretkenleri ve yaşamı oluşturanları olmaya adaydır.

Bugün gençlik bir çok zararlı etkilerin altındadır.(uyuşturucu, alkol, hızlı araba kullanma ve daha bir çok sıralanabilecek yoz kültürün etkileri.)

Bu zararlı etkilerin kaynağı ortadan kaldırılmadan, sorunları çözmek mümkün değildir.

Sorunların kaynağı üretim ilişkilerine bağlı olarak ortaya çıkan toplumsal düzenlerdir.

Günümüz dünyasındaki egemen toplumsal düzen Kapitalizm diye adlandırılan, yani sermaye sınıfının iktidarda olduğu ve toplumsal yapılanmada temel hedef olarak önüne "en yüksek kâr" olgusunu aldığı yapıdır.

Bu toplumsal düzen gençleri de ağır etkisi altına alan sorunlar üretmeye ve sürdürmeye ihtiyaç duymaktadır.

Bu sorunlar kapitalizm için kâr elde etme ve kendisine, yani düzene tehdit oluşturan kesimleri zararsız hale getirmek için birer araç haline dönüşmektedir.

Bu kesimler içerisinde dinamikliği ve değişime açık yüzü nedeniyle gençlik de bulunmaktadır.

Hatırlayacağımız gibi bundan iki yıl öncesine kadar "barış ve çözüm"

amacı ile meydanlara dökülen kitlelerin en önünde gençler yer almaktaydı.

Bunun yanında gençlik, egemen kesimler tarafından tüketici bir kesim olarak algılanmakta, gençlere yönelik tüketim malları zararlı ve yozlaştırıcı etkileri önemsenmeden piyasaya sürülmekte ve düzenin devam ettirilmesi yani yüksek kâr elde etmesi sağlanmaktadır.

Bu sorunları aşmanın tek yolu, sorunların oluşmasına neden olan olguyu ortadan kaldırmaktır.

Bu da ancak mevcut kapitalist düzeni yıkararak ve yerine, hedefi "maksimum kâr elde etmek" olmayan sosyalist düzeni, yani "insanın insanca yaşadığı, bir birini sömürmediği ve eşit bir toplumsal düzen kurduğu" yapı ile mümkün olabilir.

Bunu başarabilmek için toplumun üretici güçleri, yani işçileri ve emekçileri önderliğinde bir örgütlenmeye gitmek durumundayız.

Ülkemiz özelinde, yukarıda bahsettiğimiz kapitalizm kaynaklı sorunlar çok daha ağır bir şekilde yaşanmaktadır.

Çünkü adamız yabancı emperyalist güçlerin kontrolü altında tutulmaktadır.

Bu güçlerin ülkemiz üzerindeki etkileri kırılmadan ne adamız birleşebilir, ne de herhangi bir toplumsal sorunun kaynağı ortadan kaldırılıp sorun çözülebilir.

Bu yapılmadan ancak geçici ve giderek sorunu içinden çıkılmaz hale getirici, günü kurtarıcı girişimler yapılabilir.

Biz KSP GB olarak bu kurultayı, bu bağlamda çalışmaya ve ülkemizi emperyalizmin barbar etkilerinden kurtaracak ve sorunların temeline inerek ortadan kaldırarak çalışmalarını hayata geçirme doğrultusunda karar almaya davet ediyoruz."

E-mail: KSPGB@yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Soru

Merdiven yapıp da mı geçsek yoksa merdiven yapmadan mı geçsek?

Polemik

"Eğitim Hakkı" güneydeki yönetime dava açarak mı, kuzeydeki çarpık eğitime alkış tutarak mı elde edilebilir?! Bunlar anlaşmadan bizim eğitim almamız hava civa! Yani eğitim de iktidar sorununun çözümüne kaldı!

Üniversite Günlüğü

Kuzey Kıbrıs'taki üniversiteleri denetleyen YÖK yetkilileri yabancı öğrencilerin para olarak görülmemesini istedi! Bu doğru da, kendileri Türkiye'de öğrencileri düşünmeyen robotlar olarak görmekten ne zaman vaz geçecekler!

SİNİR KÜPÜ

FBI Başkanı'ndan sonra CIA Başkanı da Ankara'ya geldi.

Bu ne bolluk böyle beyler! Ne işler karıştırıyorsunuz bakayım siz!!

Gene ne tür stratejik ve de taktik, tik tik, tik tak, şipşak faaliyetleriniz var a hınzırlar?!

TC, FBI-CIA'ya ColaTurka içirseydi bari.

Ne de olsa onlar deplasmandalar!!!

Ah sizi siziii...

Mazota gene zam gâvvole!

Mazota zam demek herşeye zam demek!

Öğrenci otobüs bileti Lefkoşa'da 1 milyon olmuş diye arkadaşın biri söve söve geldi yanıma!

'Dur' dedim 'arkadaş, sakın ol'!

'Sakin makin olmam ben' dedi.

'Neden' dedim,

'Biletler pahalaniyor, bilet alamayınca yürümek zorunda kalıyorum, uzun uzun yürüyorum, uzun yürüyüşler yapıyorum, ideolojik duruşum değişecek Maocu olacağım bu gidişle' diye yanıtladı!

Vay sen misin benim ideolojik duruşuma saldırıya geçen!

Çekilin, yürüyeceğiz biz!

YÖK diyor ki, "TC'li öğrencileri para kaynağı olarak görmeyin"

İyi hoş da, özel üniversiteler, yani ticari işletmeler öğrenciyi kültüblası olarak mı görsün?

Para kazanıyor adamlar yahu!

Siz de bu üniversitelerin

denkliğini tanıyarak, ticari işletmeye eyvallah çekiyorsunuz.

Kendi ülkenizde de her gün yeni bir özel üniversite açılıyor.

Yormayın beni, üzmeğin beni a YÖK!

Ankara'ya gelirim, "bilimadamları" saçmalıyor diye basın açıklaması yapar, dayağımı yer geri dönerim Kıbrıs'a haberiniz olsun.

Sonra demedi demeyin...

www.ozgurukibris.net
Özgür Bir Kıbrıs İçin mücadele edin, İnternetteki Adresi

Geçen yılki tecrübe öğrencilere bir ders öğretti. Öğrenciler, yalnızca halkın desteği, özellikle de işçilerin, kendilerine başarıyı garantilediğini anladılar ve onların desteğini elde etmek için de kendilerini akademik (öğrenci) özgürlükle sınırlamamaları, fakat tüm halkın özgürlüğü için, siyasi özgürlük için mücadele etmeleri gerektiğini anladılar.

ТЫ ЛЕНИНА ВПОРЯДУТСЯ!

Sovyet Ekonomistleriyle Beş Görüşme 1942-1952

Bölüm: 4

J.V. Stalin'in Ekonomistlerle Görüşme Tutanağı (29 Ocak 194)

Ekonomi Politik Sorunları Üzerine

Ekonomi Politikinin Amacı

Planlama üzerine

Planlamanın temel amaçları nelerdir?

Planlamada birinci amaç, sosyalist ekonominin bağımsızlığını kapitalist kuşatmadan korumakla ilgilidir. Bu zorunludur ve en önemli olan da budur. Dünya kapitalizmine karşı mücadelenin bir biçimidir. Kapitalist sistemin bir uzantısı haline gelmemek için elimizde metal ve makinaların olmasını sağlamalıyız. Planlamanın temeli budur. Bu esastır. GOELRO ve sonraki planlar bu temelde yapılmıştır.

Planlamayı nasıl örgütlemek gerekir? Onların sisteminde, sermaye, kara bağlı olarak ekonominin dalları arasında kendiliğinden dağılır. Çeşitli sektörleri karlılığa göre geliştireydik, gelişmiş bir un öğütme sektörü, oyuncak üretimi (bunlar pahalıdır ve yüksek kar getirir), tekstil sektörümüz olacak, ama hiç ağır sanayimiz olmayacaktı. Ağır sanayi büyük yatırımlar gerektirir ve başlangıçta zarar eder. Ağır sanayi geliştirmekten vazgeçmek, Rikovcuların önerisiyle eşanlamlıdır. Kapitalist ekonominin gelişme yasalarını başaşağı çevirdik, aslında ayakları üstüne oturttuk. Ağır sanayinin geliştirilmesi ve makina yapımı

ile başladık. Ekonomi planlanmadan hiçbir şey hallolmaz.

Onların sisteminde nasıl oluyor? Bazı devletler diğerlerini soyuyor, sömürgeleri yağmalıyor ve cebri borç alıyorlar. Bizde ise başka türlü. Dünya kapitalist sisteminin bir uzantısı haline gelmememiz planlamanın en temel şeyidir.

Planlamanın ikinci amacı ise, sosyalist ekonomi sisteminin mutlak hakimiyetini perçinlemede ve kapitalizmin yükseleceği bütün kaynakları ve delikleri kapatmada yatar. Rikov ve Troçki bir zamanlar, karsız olmalarından dolayı bazı gelişmiş ve önemli işletmelerin (Putilov fabrikası vb.) kapatılmasını önermişlerdi. Bunu yapmak "sosyalizmin kapatılması" anlamına gelecekti. Yatırımlar, karlı olduğu için un öğütme ve oyuncak üretimine yapılacaktı. Bu yolu izleyemedik.

Planlamanın üçüncü amacı oransızlıklardan korunmaktır. Fakat ekonomi çok geniş olduğundan, her zaman uyumsuzluklar ortaya çıkabilir. Bu nedenle geniş rezervlere ihtiyacımız var. Sadece fon olarak değil, emek gücü olarak da.

NOT: L.M. Gatovsky, I.I. Kuzminov, I.D. Lapyev, L.A. Leontyev, K.V. Ostrovityanov, V.I. Pereslegin, A.I. Pashkov, D.T. Shepilov ve P.F. Yudin'in notlarına göre düzenlenmiştir. Ayrıca Atlas, Arakelyan, Bolgov, Vasilieva, Gusakov, Kozlov, Lyubimov ve Rubinstein'in notları da dikkate alınmıştır.

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.